ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Έάν θέλετε πολιτισμόν, εὐημερίαν, καὶ πρόοδον, κατέλθετε τὸ ταχύτερον ἀπὸ τὰ βουνά σας εἰς τὸ παράλιον, καὶ δημιουργήσατε ἐκεῖ σύγχρονον πόλιν. Ἄλλως ὁ σημερινὸς διασκορπισμός σας εἰς μικροχωρία καὶ μικροσυνοικισμούς, θὰ ὁδηγήσῃ ἀσφαλῶς εἰς παντελῆ ἐρήμωσιν τὴν νῆσον σας.

«Φωνὴ τῶν Κυθήρων»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Κτίσατε τὴν νέαν πόλιν σας εἰς τὸ Διακόφτι. Μόνον τὸ μέρος αὐτὸ σᾶς ὑπόσχεται ὁριστικὴν συγκοινωνιακὴν ἐξασφάλισιν, καὶ μόνον αὐτὸ σᾶς παρέχει ὅλα τὰ πλεονεκτήματα πρὸς ὑγιεινὴν διαμονήν σας. Τὸ Διακόφτι εἶνε ὁ τόπος ὁ ὁποῖος φυσικῶς ἐξυπηρετεῖ τὸ σύνολον τῆς νήσου σας.

«Φωνὴ τῶν Κυθήρων»

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ 8ον—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42, ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ | ΠΕΜΠΤΗ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1932.—ΑΡΙΘ. 98

ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΕΤΩΤΕΡΟΝ ΤΡΟΠΟΝ

Ἄρθρον τοῦ κ. Β. ΒΕΚΙΑΡΕΛΛΗ

Εἰς τὰς στιγμὰς αὐτὰς τὰς κρισίμους δι' ὅλον τὸν κόσμον εἶνε φυσικὸν νὰ κυριαρχῇ παντοῦ ἡ ἀπαισιοδοξία. Ὅσοι ὅμως εἶνε πράγματι «καλῶς πληροφορημένοι» ἔχουν ἀρχίσει ἀπό τινος νὰ παρουσιάζωνται κάπως αἰσιόδοξοι. Καὶ εἶνε συνήθως καλῶς πληροφορημένοι οἱ ἰθύνοντες εἰς τὰς μεγάλας χώρας, τὴν ἐμπορικὴν καὶ τὴν χρηματιστηριακὴν κίνησιν. Εἶτε διότι ἔρχονται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τοὺς Κυβερνήτας τῶν περὶ ὧν πρόκειται μεγάλων χωρῶν, εἶτε διότι ἔχουν ἀποκτήσῃ κάποιαν ἀσφαλῆ διαίσθησιν, ἴσως καὶ διὰ τοὺς δύο αὐτοὺς λόγους, διατυπώνουν προβλέψεις αἱ ὁποῖαι συνήθως ἐπαληθεύουν. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον οἱ «ἄσσοι» τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου καὶ τῶν μεγάλων ξένων χρηματαγορῶν οἱ ἱκανοὶ νὰ διατυπώσουν προβλέψεις. Εἶνε καὶ μερικοὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ μελετοῦν τὴν κατάστασιν χωρὶς ν' ἀναμιγνύωνται εἰς ἐπιχειρήσεις. Αὐτοὶ προεῖδαν τὴν κρίσιν τῆς Ἀμερικῆς εἰς ἐποχὴν ἀκόμη ποὺ ἡ Ἀμερικὴ ἐφαίνετο πλέουσα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν. Αὐτοὶ προεῖδαν καὶ πολλὰς ἄλλας κρίσεις καὶ αἱ προβλέψεις των ἐπαληθεύσαν. Οἱ ἴδιοι προβλέπουν τώρα ὅτι ἡ παγκόσμιος κρίσις θὰ παρέλθῃ ἐντὸς μερικῶν μηνῶν, ὅτι πάντως θὰ ἔχῃ ἀρχίσῃ νὰ παρέρχεται ἕως τὸ τέλος τοῦ 1932. Θ' ἀποδειχθοῦν καλοὶ προφῆται καλῶν ὅπως ἀπεδείχθησαν καλοὶ προφῆται κακῶν; Τὸ μέλλον θὰ τὸ δείξῃ. Ἐκεῖνο ποὺ εἰμπορῶ νὰ βεβαιώσω εἶνε ὅτι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἤκουσα εἰς τὴν Μασσαλίαν σημαίνοντας ἐμπορικοὺς παράγοντας νὰ βεβαιώνουν ὅτι «αἱ ἐργασίαι ξαναρχίζουν». Γνωρίζετε ἐξ ἄλλου ὅλοι—διότι δημοσιεύονται τακτικὰ εἰς τὰς ἐφημερίδας—τὰ τελευταῖα αἰσιόδοξα μηνύματα ἀπὸ τὰ χρηματιστήρια τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων. Κυρίως ἡ ἀρχομένη—διότι περὶ ἁπλῆς ἀπαρχῆς πρόκειται—αἰσιοδοξία βασίζεται εἰς τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ διάσκεψις ποὺ θὰ συνέλθῃ τὸν Ἰούλιον εἰς τὴν Λωζάνην θὰ καταλήξῃ εἰς θετικὸν ἀποτέλεσμα. Ὅτι μοιραίως ἐπανορθώσεις καὶ πολεμικὰ χρέη θὰ σβυσθοῦν καὶ δὲν θὰ γείνῃ πλέον λόγος οὔτε διὰ τὰς μὲν οὔτε διὰ τὰ δέ. Ὅτι καὶ ἡ Διάσκεψις τοῦ Ἀφοπλισμοῦ, εἰς τὴν χειροτέραν τῶν περιπτώσεων, θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὸ νὰ μὴ γείνῃ ἐπὶ μερικὰ χρόνια αὔξησις τῶν ἐξοπλισμῶν. Ἔτσι οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν διαφόρων κρατῶν θὰ ἐλαφρυνθοῦν, οἱ λαοὶ θ' ἀναπνεύσουν, τὸ ἐμπόριον θὰ κινηθῇ καὶ ὅταν ἡ γενικὴ κατάστασις βελτιωθῇ, τότε θ' ἀνατείλουν καλύτεραι ἡμέραι δι' ὅλας τὰς χώρας. Συνεννόησις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἔχει ἤδη ἐπιτευχθῇ. Ἡ συνεννόησις Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ποὺ ἐφαίνετο κάτι ἀκατόρθωτον, ἤδη θεωρεῖται βεβαία. Ἰδοὺ δύο ἀπὸ τὰ πλέον εὐνοϊκὰ συμπτώματα. Βέβαια, ὑπάρχει ὁ μεγάλος ἄγνωστος τοῦ Χιτλερισμοῦ εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἐπίσης δὲν εἰμπορεῖ νὰ γείνῃ καμμία θετικὴ πρόβλεψις διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν Γαλλικῶν ἐκλογῶν. Αὐτὰ καὶ μερικὰ ἄλλα ἀνάλογα εἶνε τὰ σκοτεινὰ σημεῖα ποὺ προκαλοῦν ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ἂν οἱ μάντεις τῶν καλῶν εἶνε πράγματι καλοὶ μάντεις. Ἐν τῷ μεταξὺ—πολὺ λογικὰ—προβάλλεται ἀπὸ πολλοὺς τὸ παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας. Κυττάξτε—λέγουν—πῶς ἐνοικοκυρεύθησαν οἱ Ἄγγλοι, πῶς ἐπειθάρχησαν, πῶς ἤκουσαν τὰς ὑποδείξεις τῆς Κυβερνήσεώς των καὶ πῶς κατώρθωσαν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, εἰς διάστημα ὀλίγων μηνῶν, νὰ βελτιώσουν τὴν οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν των κατάστασιν. Πράγματι, ἡ Ἀγγλία κυβερνωμένη ἀπὸ τὸν κ. Μακδόναλ εἶχε φθάσει—εἰμπορεῖ νὰ λεχθῇ—εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου παρουσιάσασα σειρὰν προϋπολογισμῶν μὲ ἀφάνταστα ἐλλείμματα. Ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τὰς «τραγικὰς» συνεδριάσεις τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς καὶ τὰς ἀγορεύσεις τὰς ἀληθινὰ δραματικὰς τῶν διαφόρων πολιτικῶν παραγόντων τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Ὅταν ὅμως ὁ κ. Μακδόναλδ, τὴν ὑστάτην στιγμήν, ἀντελήφθη ὅτι ἡ χώρα ἵστατο εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βαράθρου, ἤλλαξε τακτικὴν καὶ ἐπρότεινε τὴν λῆψιν ἀληθινὰ αἱματηρῶν καὶ διὰ τὴν Ἀγγλίαν πράγματι πρωτοφανῶν μέτρων. Ὅλοι οἱ Ἄγγλοι τὸν ὑπεστήριξαν, αὐτὸν τοῦ ὁποίου τὸ πρόγραμμα ἦτο «οἰκονομίαι, περιορισμοί, στενοχωρίαι» ἐνῷ ὑπῆρχαν ἄλλοι πολιτικοὶ ποὺ ὑπέσχοντο εἰς τὸν ἀγγλικὸν λαὸν κάθε εἴδους ἄνεσιν καὶ εὐκολίαν. Τὸ ἀποτέλεσμα τὸ βλέπει σήμερα ὅλος ὁ κόσμος. Ἡ σημερινὴ ὑπὸ τὸν κ. Μακδόναλδ Κυβέρνησις ἐπανορθώνει τὰ σφάλματα τῆς προκατόχου της ὑπὸ τὸν αὐτὸν κ. Μακδόναλδ κυβερνήσεως. Αὐτὸ εἶνε τὸ ἀγγλικὸν παράδειγμα καὶ κανεὶς δὲν ἀρνεῖται ὅτι εἶνε ἀξιοθαύμαστον. Ἀλλά, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες; διατί νὰ μὴ προσέξωμεν τί γίνεται καὶ εἰς τὸν τόπον μας; Ἔχομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μίαν κυβέρνησιν ἡ ὁποία ἐπὶ τέσσαρα χρόνια παρουσιάζει προϋπολογισμοὺς ὄχι μόνον ἰσοσκελισμένους ἀλλὰ ἕως τὸν περασμένον χρόνον καὶ μὲ σημαντικώτατα περισσεύματα ἡ ὁποία ἀντιμετώπισε τὴν ἀνεργίαν ὄχι μὲ «βραβεῖα πρὸς τοὺς ἀνέργους» ἀλλὰ μὲ ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων χάρις εἰς τὰ ὁποῖα θ' αὐξηθῇ τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, θὰ ἐπέλθῃ ἰσοζύγιον εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν, καὶ δὲν θὰ παρίσταται πλέον ἀνάγκη, ἔπειτ' ἀπὸ μερικὰ χρόνια, προσφυγῆς εἰς δανειακὴν πολιτικήν. Κυβέρνησιν ἡ ὁποία ἐπροίκισε τὴν χώραν μὲ σχολεῖα, ἐφρόντισε διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, ἔλαβεν ὅλα τὰ ἄλλα γνωστὰ ὑπὲρ ὅλων τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας μέτρα, καὶ ἀντιμετώπισε καὶ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα ὄχι τὴν τελευταίαν στιγμήν, ὄχι ἔπειτ' ἀπὸ τρεῖς δύο ἢ ἕνα προϋπολογισμὸν μὲ ἐλλείματα, ὄχι ὅταν ἔφθασεν ἡ χώρα εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βαράθρου ὅπως εἶχε φθάσει ἡ Ἀγγλία, ἀλλὰ εὐθὺς ἀμέσως μόλις ὁ ἀντίκτυπος τῆς γενικῆς κρίσεως ἤρχισε νὰ γίνεται αἰσθητὸς καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἂν λοιπὸν ἡ μεγάλη Ἀγγλία παρουσιάζει κάτι ἀξιοθαύμαστον, καὶ ἡ μικρὰ ὅμως Ἑλλὰς δὲν παρουσιάζει τίποτε τὸ ἀξιοπερίφρονητον. Οἱ Ἄγγλοι ἔδειξαν τὴν σύνεσίν των. Ἂς δείξωμεν καὶ οἱ Ἕλληνες τὴν ἰδικήν μας καὶ ἂς ἀντιμετωπίσωμεν τὰς πράγματι μεγάλας δυσχερείας τῆς στιγμῆς μὲ τὸν καλλίτερον, μὲ τὸν συνετώτερον τρόπον.

ΤΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤ. ΚΟΡΑΗ

Ὁ γάμος εἶνε ἱερώτατος καὶ ἁγιώτατος δεσμὸς καὶ πρῶτον καθῆκον παντὸς χρηστοήθους ἀνθρώπου. Εἶνε, φίλε μου, βίος δυστυχέστατος ὁ ἄγαμος βίος καὶ ὁ φρόνιμος καὶ χρηστοήθης ἄνθρωπος ἔχει χρέος, καθὼς παρέλαβεν ἀπὸ τοὺς γονεῖς του τὴν λαμπάδα τοῦ βίου, οὕτω νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς ἄλλους. Τοῦτο εἶνε τὸ βούλημα καὶ δόγμα τῆς φύσεως.

Φρόνιμα ἔκαμες ἐμβαίνων εἰς τὸν ζυγὸν τοῦ γάμου, φρονιμώτερα ὅτι συνεζεύχθης ὁμογενῆ, καὶ φρονιμώτατα ὅτι καὶ ὁμοπάτριον καὶ ἐκλελεγμένην ἀπὸ τοὺς γονεῖς σου. Ὅλα ταῦτα εἶνε ἀγάπης καὶ τιμῆς ἄξια.

Μόνη ἀληθὴς κιβωτὸς καὶ μόνον ἀσφαλὲς κλειδίον τοῦ πλούτου εἶνε ἡ παιδεία.

Γελοῖον εἶναι νὰ νομίζῃ τις ὅτι χωρὶς νὰ διδαχθῇ τὴν Λογικὴν καὶ τὴν Ἠθικὴν ἐπιστήμην εἶνε ἱκανὸς νὰ ἱερατεύῃ, νὰ διδάσκῃ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ νὰ διορθώνῃ τὰ ἤθη τῶν χριστιανῶν. Διὰ τοῦτο οἱ πνευματικοὶ οὗτοι ἡγούμενοι πρέπει νὰ ἐξετάζωνται αὐστηρῶς, πρὶν ἀξιωθῶσι τὸ ἀποστολικὸν ἐπάγγελμα.

ΚΑΙ ΝΕΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΔΙΑ ΤΟ ΔΙΑΚΟΦΤΙ

ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΤΟΤΕ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΣΤΕΛΛΙΟΥ Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΩΝ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἱστορικῶν διὰ τὸν λιμένα Διακοφτίου ἐγγράφων τὰ ὁποῖα τόσην ἐντύπωσιν ἐπροξένησαν εἰς τοὺς συμπολίτας, δημοσιεύομεν σήμερον ἐνταῦθα καὶ ἕτερα δύο ἔγγραφα τὰ ἑξῆς: Μίαν ἐπιστολὴν τοῦ τότε πολιτευτοῦ Κυθήρων καὶ προέδρου τῆςΒουλῆς χρηματίσαντος Στέλλιου Ι. Κασιμάτη πρὸς τὸν τότε Δήμαρχον Ποταμίων Παναγιωτόπουλον, καὶ ἕνα πληρεξούσιον τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λιμένος Διακοφτίου.

Ἀμφότερα τὰ ἔγγραφα αὐτὰ ρίπτουν ἔτι περισσότερον φῶς εἰς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν τοῦ λιμένος Διακοφτίου ἐν τῇ νήσῳ μας, καὶ προσθέτουν κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον πλέον καὶ μεμαρτυρημένον τὴν πληροφορίαν, ὅτι δὲν ὑπῆρξε πολιτικὸς τῆς νήσου ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἀπεθαύμασε τὸ ἐπιχειρηθὲν ἔργον καὶ νὰ μὴ τὸ ὑπεστήριξε μὲ ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν τῶν αἰσθημάτων του. Ἰδοὺ τὰ ἔγγραφα αὐτά.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12ην Ἀπριλίου 1875

Φίλε Κύριε Παναγιωτόπουλε,

Ἐκ τῆς ἐγκλείστου ἐπιστολῆς τοῦ Ταγματάρχου Κυρίου Σκαλιστήρη πρὸς ἐμέ, παρατηρεῖτε, ὅτι ἔπραξα ὅ,τι ἠδυνήθην ἵνα σταλῇ ἀμέσως ἡ ἔγκρισις τῆς συμφωνίας ἣν ἐνήργησεν ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ λιμένος Διακοφτίου μετὰ τοῦ ἐργολάβου ἵνα ἀρχίσῃ ἀμέσως τὸ ἔργον, ἀλλὰ μόνον ὑπόσχεσιν τοῦ Τμήματος τῶν Δημοσίων ἔργων καὶ αὐτοῦ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐπέτυχον, ὅτι θὰ ὁδηγήσουν τὴν Ἐπιτροπὴν ἵνα ἔμβῃ εἰς τάξιν καὶ τότε ἀμέσως ἐγκρίνεται ἡ ρηθεῖσα συμφωνία.

Πιστεύω ὅτι διά τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς μεθαύριον ἢ διὰ τοῦ κατόπιν, θὰ σταλῶσι τὰ ἔγγραφα ἵνα συμμορφωθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ μὲ τοὺς ὅρους τοῦ Ὑπουργείου. Ἐὰν οἱ ὅροι οὗτοι σᾶς φαίνονται βαρεῖς, ἐνεργήσατε τὴν ἀπαιτουμένην αἴτησιν ἵνα μετριασθῶσι, καὶ τότε ἀμέσως δίδεται πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ἐν τούτοις ἐστὲ βέβαιος ὅτι καὶ ἐγὼ ποθῶ τὸν λιμένα Διακοφτίου ὅσον καὶ πᾶς ἄλλος, καὶ ὅτι εἶμαι πρόθυμος νὰ ὑποστηρίξω τὰς ἐνεργείας σας μετὰ πάσης δυνάμεως. Ὅταν θὰ ἀνταμωθῶμεν ἐλπίζω νὰ πείσω καὶ ὑμᾶς καὶ τὸν συνάδελφόν σας τὸν κ. Δήμαρχον Κυθηρίων, ἵνα γείνῃ τὸ ψήφισμα τῶν δύο Δημοτικῶν Συμβουλίων, πρὸς διευκόλυνσιν δὲ αὐτοῦ εὐχαρίστως θέλω προσφέρει καὶ ἐγὼ τὸ βουλευτικὸν ἐπίδομα, ἵνα οὕτω λάβωμεν καὶ τὴν χορηγίαν τῆς Κυβερνήσεως ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων δι' ὧν τάχιον περαιοῦται τὸ μέγα ἔργον.

Παρακαλῶν σας νὰ προσφέρητε τοὺς ἀσπασμούς μου εἰς ἅπαντας τοὺς συνδημότας σας καὶ ἰδίως εἰς τὸν Κουμπάρον καὶ συνάδελφον Κον Πανάρετον, Σᾶς ἀσπάζομαι,

Ὁ φίλος Σας
Στ. Ι. Κασιμάτης

Τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν σχολιάζομεν εἰς ἄλλην στήλην δι' ὀλίγων, μ' ὅλον ὅτι θὰ ἔπρεπε ν' ἀσχοληθῇ κανεὶς διὰ μακρῶν ἐπ' αὐτῆς ὡς σημαντικοῦ ἱστορικοῦ ντοκουμένιου. Ἰδοὺ τώρα καὶ τὸ πληρεξούσιον, χαρακτηριστικὸν καὶ αὐτὸ ὅλων τῶν μόχθων καὶ τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ λιμενικοῦ ἔργου.

ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΝ

Ἀριθμ. 103

Ἐν Ποταμῷ ἐν τῷ Εἰρηνοδικειακῷ καταστήματι σήμερον τὴν πρώτην Μαρτίου τοῦ 1876 ἔτους, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π.μ. ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ λιμένος Διακοφτίου, συγκειμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς Γρηγ. Τσιτσίλια Εἰρηνοδίκου Ποταμίων καὶ τῶν μελῶν Π. Χλαμπέα, Δ. Χανιώτου καὶ Δ. Μασέλλου, ἀπόντος τοῦ πέμπτου μέλους Χ. Μπατάγιου, συνελθοῦσα τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου αὐτῆς εἰς συνεδρίασιν καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψει της ὅτι ἐν Βλαχίᾳ καὶ Κωνσταντινουπόλει πολλοὶ Κυθήριοι καὶ διάφοροι ἄλλοι προθυμοποιοῦνται νὰ προσφέρωσι συνδρομὰς ὑπὲρ τοῦ λιμένος Διακοφτίου, διορίζει καὶ ἀποκαθιστᾷ πληρεξούσιον ἀντιπρόσωπόν της τὸν Κύριον Διονύσιον Τζάκωναν ἔμπορον ἵνα λαμβάνῃ τὰς συνεισφορὰς καὶ διαβιβάζῃ τὰ χρήματα εἰς τὸ Ταμεῖον Κυθήρων ἢ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, μετ' ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν καταβαλόντων, καὶ παραδίδῃ τὴν ἀπόδειξιν τῆς καταβολῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Λιμένος.

Δι' ὃ συνετάχθη ἡ παροῦσα καὶ ἀναγνωσθεῖσα ὑπογράφεται ὁμολογήσαντος τοῦ Δ. Μασέλλου ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ ὡς πασχούσης τῆς χειρός του.

Ὁ Πρόεδρος — Τὰ Μέλη
Γρ. Τσιτσίλιας — Δ. Χανιώτης
Π. Χλαμπέας

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐθημερὸν αὐτόθι.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς
(Τ.Σ.) Γρηγ. Τσιτσίλιας

Ὁ ὑπογραφόμενος Εἰρηνοδίκης καὶ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς Γρηγ. Τσιτσίλιας, θεῖος τοῦ σημερινοῦ βουλευτοῦ μας, εἶνε ὁ κατόπιν ἐπὶ μακρὰ ἔτη Δήμαρχος Ποταμίων.

Εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀνωτέρω, δὲν κρίνομεν ἄσκοπον ὅπως προσθέσωμεν καὶ μίαν ἰδιωτικὴν ἐκ Σμύρνης ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἀείμνηστον Παναγιωτόπουλον, ἐκ τῆς ὁποίας ἀριδήλως καταφαίνεται ποῖα αἰθήματα ἐπεκράτουν μεταξὺ τῶν Κυθηρίων τῆς Ἰωνικῆς πρωτευούσης διὰ τὸν δραστήριον ἐκεῖνον Δήμαρχον Ποταμίων καὶ ἀκούραστον ἀναμορφωτὴν τοῦ τόπου του.

Σμύρνῃ τῇ 29 Ἀπριλίου 1877

Ἔντιμε Κύριε Παναγιωτόπουλε,
Εἰς Κύθηρα

Μετὰ τὴν αὐτόθι ἀναχώρησίν μας ἐφθάσαμεν σὺν Θεῷ Ἁγίῳ μὲ καλὸν κατευόδιον καὶ εὑρισκόμεθα ἅπαντες ὑγιεῖς.

Σκοπὸς τῆς παρούσης μου εἶνε νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, ὅπως μᾶς ἐτιμήσατε διὰ τῆς συνδρομῆς σας καὶ ἐφέραμεν εἰς αἴσιον πέρας τὴν ἐκλογὴν τοῦ Κου Κορωναίου.

Τὸ φρόνημα τῶν ἐνταῦθα συμπατριωτῶν μας εἶνε πάντοτε ὑπὲρ τῆς προόδου, τῆς εὐημερίας καὶ τῶν συμφερόντων τῆς νήσου μας, εὐχόμεθα δὲ ἅπαντες ἐκ ψυχῆς ὅπως ἴδωμεν μίαν ἡμέραν τοὺς πόθους μας ἐκτελεσμένους πρὸς κοινὴν Δόξαν τῆς πατρίδος μας.

Μὴ δυνάμενοι νὰ μεταβαίνωμεν συνεχῶς αὐτοῦ ἕνεκα τῆς μακρᾶς ἀποστάσεως καὶ τῶν ἀσχολιῶν μας, ἀναθέτομεν τὰς ἐλπίδας μας πρὸς Ὑμᾶς, πάντες δὲ οἱ πατριῶται ἀτενίζομεν μετὰ θάρρους, καὶ θεωροῦμεν τὸν κ. Γεώργιον Παναγιωτόπουλον ὡς ἀντιπρόσωπόν μας, τὸν μόνον δυνάμενον νὰ ἱκανοποιῇ τὰς δικαίας αἰτήσεις μας, καὶ μετ' ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ συναγωνιζόμενον διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος μας.

Ἅπαντες οἱ γνωστοὶ φίλοι σᾶς προσφέρουν δι' ἐμοῦ τὰς προσρήσεις των.

Ἀσπαζόμενος Ὑμᾶς ἐκ ψυχῆς μένω ἐν ἀπαντήσει σας.

Κ. Α. Βίκτωρας

Ὁ ἀποστολεὺς τῆς ἐπιστολῆς ἀνῆκεν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐγκριτωτέρων ἐν Σμύρνῃ Κυθηρίων τῶν διακρινομένων διὰ τὸ ὑγιὲς αὐτῶν ἐθνικὸν φρόνημα, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον των διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος.

Τὸ χρονικὸν διὰ τὸ Διακόφτι περὶ τοῦ ὁποίου καὶ εἰς τὴν στήλην τῶν σημειωμάτων ὁμιλοῦμεν, ἀνήκει εἰς τὸν τότε ἱερέα Δανιὴλ Βαρυπάτη-Χρυσέα καὶ ἔχει ὡς ἀκολούθως.

«1875—22 Ἰουνίου, ἡμέρα Κυριακή. Ὁ κύριος Παναγιωτόπουλος, Δ΄ ἡμαρχος τοῦ ἔξω Δήμου, ἐπῆγε εἰς τὸ Διακόφτι μὲ μερικοὺς ἐξωδημότες τοῦ κόμματος τοῦ δικοῦ του καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἱερεῖς τοῦ ἔξω Δήμου. Ἐπῆγε καὶ ὁ Ἡγούμενος Ἀγαθάγγελος Καλλίγερος ὅς πρῶτος κομματάρχης τῆς ἐποχῆς καὶ ἐγκαινίασαν τὸν νέον λιμένα. Εἷς ἱερεὺς Μηνᾶς τὸ ὄνομα, Κοπανᾶς τὸ ἐπώνυμον, ἔρριψε τὸν πρῶτον θεμέλιον λίθον. Ὁ ἱερεὺς Δημήτριος Κασσιμάτης, υἱὸς τοῦ ἱερέως Παναγιώτου, ἀπὸ χωρίον Κεραμωτό, ἐπίστευεν ὅτι, ὅταν γίνῃ ὁ λιμήν, θενὰ τὸν βάλῃ ὁ Παναγιωτόπουλος ἐφημέριον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ. Τοῦ δὲ Νικολάκη Μουρίζου ἔταξε νὰ τὸν κάμῃ λιμενάρχην. Καὶ οἱ δύο ἐκόμπαζον, ὅτι θὰ λάβουν θέσιν ἐπίσημον καὶ ἰσόβιον. Ὁ δὲ Ἡγούμενος ἐξεφώνησε λόγον πανηγυρικὸν ἐγκωμιάσας τὸ ἔργον ὡς μέγα καὶ σωτήριον. Καὶ εἶπεν ὅτι, ἂν εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην δὲν ὠφεληθῶσιν οἱ ἐξωδημότες, ἀλλὰ ἴσως τὰ παιδιά των. Ἴσως δὲν ἐπιτύχωσι τὰς ὠφελείας ἐκ τοῦ λιμένος καὶ οἱ ἔγγονοι. Ἀλλὰ οἱ δισέγγονοι θενὰ τρυγήσουν τοὺς ἀφθόνους καρποὺς των».

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἐπροξένησαν εἰς τοὺς συμπολίτας μας τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἱστορικὰ ἔγγραφα διὰ τὴν καταδικευὴν ἐν Διακοφτίῳ λιμένος. Μᾶς γράφουν τινὲς ὅτι διὰ τῶν δημοσιευθέντων ἐγγράφων ἐξαιροῦται εἰς τὴν συνείδησιν παντὸς Κυθηρίου ἡ ἀξία τῆς τοποθεσίας Διακοφτίου, καὶ συγχρόνως διαλύεται κάθε ἀμφιβολία περὶ τοῦ ἀσφαλοῦς αὐτῆς μέλλοντος. Εἰς αὐτὰ προσθέτομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἐκ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν ἐξάγεται τὸ μέγα ἠθικὸν συμπέρασμα τῆς ὁμονοίας ἡ ὁποία διέκρινεν ὅλους τοὺς τότε πολιτικοὺς καὶ λαϊκοὺς καὶ κληρικοὺς παράγοντας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κοινωφελοῦς ἐκείνου ἔργου.

Βεβαίως ὑπῆρχαν καὶ μερικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐκ κομματικῶν ἀντιζηλιῶν, καὶ ἐκ φθόνου πρὸς τοὺς πρωτοστατοῦντας ἢ καὶ ἐκ συμφέροντος δὲν ἔβλεπον μὲ καλὸν ὄμμα τὴν καταδικευὴν λιμένος εἰς τὸ Διακόφτι. Αὐτοὶ ὅμως ἦσαν ὀλίγοι καὶ ἀνίσχυροι ν' ἀντιπράξουν κατὰ τῆς γενικῆς ἐπιθυμίας τοῦ λαοῦ τῆς νήσου μας ὅπως ἐξαφανισθῇ εἰς τὸ Διακόφτι τὴν συγκοινωνίαν του καὶ τὴν πρόοδόν του.

Ἀλλὰ τὰ δημοσιευθέντα ἔγγραφα δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ἐνδιαφέροντα εἰς τὸ σημεῖον τῆς συλλογῆς τῶν ἐράνων. Διότι μαρτυροῦν ὅτι ἡ ἀλληλεγγύη ἡ ὁποία καὶ σήμερον παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς νήσου μας καὶ τῶν ἔξω Κυθηρίων διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν κοινωφελῶν ἔργων, ὑπῆρχεν ἔκτοτε ζωηρῶς ἀνεπτυγμένη. Μάλιστα δὲ διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ ἀλληλεγγύη αὐτὴ ἀποτελεῖ ὑπέροχον φαινόμενον διότι οὔτε ἡ εὐρεῖα σημερινὴ λαϊκὴ μόρφωσις ὑπῆρχεν, οὔτε ὁ πλοῦτος ἦτο τόσον ὅπως σήμερον ἀφθονότερος.

**Ἂς ἀντλήσωμεν λοιπὸν ἐκ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν καὶ ἡμεῖς οἱ νεώτεροι διδάγματα, καὶ πρὸ παντὸς ἂς ἀντιληφθῶμεν καλῶς ὅτι πρὸ τοῦ κοινοῦ καὶ γενικοῦ συμφέροντος τῆς νήσου, κάθε ἄλλο μικροσυμφέρον ὀφείλει νὰ ὑποχωρήσῃ. Ἡ νῆσος μας, ὅπως πλέον ἀντελήφθησαν πάντες, μόνον εἰς τὸ Διακόφτι ἐξασφαλίζει τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ε

γίαν τῶν ἐγκαινίων, διότι δι' αὐτὴν ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι, ζῶσαι μάλιστα, μαρτυρίαι καὶ διότι ἄλλως τε ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν μᾶς χωρίζουν παρὰ μόνον πεντήκοντα ἑπτὰ ἔτη, εὑρίσκονται δὲ ἐπὶ πλέον καὶ ἀρκετοὶ Κυθήριοι ἐν τῇ ζωῇ οἵτινες εἰργάσθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμενοβραχίονος δυνάμενοι νὰ παράσχουν καὶ πολλὰς ἄλλας σχετικὰς πρὸς τὸ ἔργον πληροφορίας.

Ἡ ἀξία ὅμως τοῦ ἐν λόγῳ χρονικοῦ ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ καὶ ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Μυρτιδίων Ἀγαθάγγελος Καλλίγερος ὡς μετασχὼν τοῦ ἐγκαινιασμοῦ τοῦ λιμένος. Καὶ λέγει τὸ Χρονικόν:

«Ἐπῆγε καὶ ὁ Ἡγούμενος Ἀγαθάγγελος Καλλίγερος ὡς πρῶτος κομματάρχης τῆς ἐποχῆς καὶ ἐγκαινίασαν τὸν νέον λιμένα... Ὁ δὲ Ἡγούμενος ἐξεφώνησε λόγον πανηγυρικὸν ἐγκωμιάσας τὸ ἔργον ὡς μέγα καὶ σωτήριον. Καὶ εἶπε ὅτι, ἂν εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην δὲν ὠφεληθῶσιν οἱ ἐξωδημότες, ἀλλὰ ἴσως τά παιδιά των. Ἴσως δέν ἐπιτύχωσι τὰς ὠφελείας ἐκ τοῦ λιμένος καὶ οἱ ἔγγονοί των. Ἀλλὰ οἱ δισέγγονοι θενὰ τριγήσουν τοὺς ἀρθόνους καρπούς των».

Ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ τὰ ὁποῖα ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Μυρτιδίων εἶπε κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ λιμένος τοῦ Διακοφτίου, ἀνακύπτει ὅλη ἡ μεγάλη ἀξία καὶ ἡ σοφία καὶ προορατικότης τοῦ Ἀγαθαγγέλου Καλλιγέρου, τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ὅστις δι' ἀτρήτων μόχθων ἐδημιούργησε, καὶ ἀνέδειξε, καὶ ἐκυβέρνησεν ἐπὶ μακρὸν τὸ ἀγλάϊσμα τῆς νήσου μας, τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μυρτιδίων, πρὸς τὴν ὁποίαν εὐλαβῶς στρέφεται ἡ σκέψις καὶ ἡ ἀγάπη τῶν ἀπανταχοῦ τέκνων τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ.

Ἐκ τῶν λόγων του αὐτῶν καὶ μόνον, λεχθέντων εἰς μίαν ἱερὰν καὶ πανηγυρικὴν στιγμήν, ἀναδεικνύεται ὁ Ἀγαθάγγελος Καλλίγερος ἀνώτερος ἀφ' ὅτι μᾶς τὸν παρουσίασε τὸ διὰ τὴν Μονὴν ἀποκλειστικῶς ἔργον του καὶ ἡ περὶ αὐτὸν παράδοσις. Διότι ἐκ τῶν λόγων αὐτῶν ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ ἀείμνηστος Ἀγαθάγγελος, εἶχε βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τῆς διανοητικότητος τῆς ἐποχῆς του, ὅτι ἐγνώριζεν ἄριστα τὰς δυσχερείας τῶν μεγάλων ἔργων τὰς ὁποίας καὶ αὐτὸς ὅταν ἴδρυε τὴν Μονὴν συνήντησε, καὶ ὅτι ὡς σωστὸς καὶ ἀληθὴς προφήτης, καθώρισε τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἦσαν εἰς θέσιν οἱ Κυθήριοι ν' ἀντιληφθοῦν ἀτὸ μέγα καὶ ὠφέλιμον ἔργον» ὅπως εἶπεν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον «Θὰ τριγήσουν οἱ μεταγενέστεροι τοὺς ἀρθόνους καρποὺς του».

Εἰς τὴν ἀγαθὴν φήμην τοῦ Ἀγαθαγγέλου Καλλιγέρου προστίθεται ἤδη καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Σεμνοῦ Παγκυθηραϊκοῦ Προσκυνήματος, δὲν ἀπέβλεψε μόνον εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ψυχικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν συμπολιτῶν του, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος πολιτισμένος καὶ φιλοπρόοδος, ἠθέλησε νὰ βοηθήσῃ τοὺς συμπολίτας του καὶ ὑλικώτερον ἐνισχύων τὸ «μέγα καὶ σωτήριον ἔργον» τοῦ ἑτέρου μεγαλοϊδεάτου καὶ πατριώτου Δημάρχου Παναγιωτοπούλου, διότι ἐπίστευε, καὶ ἐπίστευε δικαίως, ὅτι τὸ ἔργον ἐκεῖνο θὰ ἐξησφάλιζε διὰ παντὸς τὴν μελλοντικὴν εὐημερίαν τῶν Κυθηρίων.

Τοῦ λοιποῦ, ὁ Κυθήριος ἐπισκέπτης τῆς ἱερᾶς Μονῆς Μυρτιδίων, ἀτενίζων τὴν ἐπιβλητικὴν καὶ σεβασμίαν μορφὴν τοῦ Ἀγαθαγγέλου Καλλιγέρου τὴν ὁποίαν ἡ κυθηραϊκὴ εὐγνωμοσύνη ἐν παλλεύκῳ μαρμάρῳ ἀπεικόνισε, δὲν θὰ κλίνῃ ἁπλῶς τὸ γόνυ πρὸς τὸν ἁπλοῦν Ἡγούμενον τῆς Μυρτιδιωτίσσης, ἀλλὰ θὰ κλίνῃ εὐλαβῶς καὶ τὸ γόνυ καὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν ἀνώτερον πνευματικὸν ἄνθρωπον καὶ Κυθήριον, ὅστις πρὸ ἡμίσεως καὶ πλέον αἰῶνος ἔδειξε τὸν δρόμον τῆς ἀσφαλοῦς προόδου πρὸς τοὺς πτωχοὺς κατοίκους τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του.

Ο "ΚΟΜΜΑΤΑΡΧΗΣ,,

Ὁ συντάκτης τοῦ περὶ Διακοφτίου Χρονικοῦ παπα-Δανιὴλ Βαρυπάτης—Χρυσέας, ἀναφέρων τὴν παρουσίαν καὶ τοῦ Ἡγουμένου Ἀγαθαγγέλου εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ λιμένος Διακοφτίου, χαρακτηρίζει αὐτὸν «ὡς πρῶτον κομματάρχην τῆς ἐποχῆς».

Δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστὴ ἡ ἔννοια ἡ ὁποία ἀπεδίδετο εἰς τὴν λέξιν «κομματάρχης» κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Πάντως ὅμως, φανταζόμεθα, ὅτι δὲν θ' ἀπεῖχε καὶ πολὺ τῆς ἐννοίας τὴν ὁποίαν εἰς τὴν λέξιν αὐτὴν ἀποδίδομεν καὶ σήμερον. Τούτου δοθέντος, παρατηρεῖ κανείς, ὅτι ὁ συντάκτης τοῦ Χρονικοῦ ὅστις ὡς παπᾶς ὑποτίθεται ὅτι εἶχε καὶ κάποια σχετικὴ μόρφωσι, δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὰς σκέψεις τοῦ Ἡγουμένου Ἀγαθαγγέλου, καὶ νὰ κρίνῃ αὐτὰς κατὰ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν των.

Δὲν ἠμποροῦσε νὰ φαντασθῇ ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Ἀγαθαγγέλου εἰς τὸ Διακόφτι ἀπέρρεεν ἀπὸ τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ πίστιν πρὸς τὸ ἔργον καὶ ὄχι ἀπὸ λόγους κομματικούς. Οὔτε τὸ κοινωφελὲς ἐκεῖνο ἔργον ἦτο ἀπόρροια κομματικῶν ὑπολογισμῶν ἐφ' ὅσον ἄλλως τε πρῶτοι οἱ Ἄγγλοι ὑπέδειξαν τὸ Διακόφτι ὡς τὸν ἀσφαλέστερον λιμένα τῆς νήσου μας, οἱ δὲ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ καὶ μάλιστα τοῦ μέσα Δήμου, ὁ γερουσιαστὴς Μαχαιριώτης καὶ ὁ βουλευτὴς Μπαρμπαρῖγος, εἰργάσθησαν καὶ λόγοις καὶ ἔργοις διὰ τὸ «ἱερὸν καὶ κοινωφελὲς ἐκεῖνο ἔργον» ὅπως τὸ ἀπεκάλεσαν.

Παραμένει συνεπῶς ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ χρονικογράφος παπᾶ-Βαρυπάτης χαρακτηρίζων ὡς «κομματάρχην» τὸν ἡγούμενον Ἀγαθάγγελον, ἀντεπροσώπευεν ὅλα τὰ μικρὰ καὶ ταπεινὰ καὶ ὀπισθοδρομικὰ πνεύματα τῆς ἐποχῆς του, καὶ μάλιστα τοὺς ἀμορφώτους ἱερεῖς οἱ ὁποῖοι ἦτο φυσικὸν νὰ φθονοῦν τὸν δραστηρίως κινούμενον διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς νήσου μας ἡγούμενον Ἀγαθάγγελον.

Πόσον δὲ κωμικὸς φαίνεται σήμερον ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς τοῦ παπᾶ-Βαρυπάτη, ἐξάγεται ἀπὸ τὸν παραλληλισμὸν τῶν ἐγκαινίων τοῦ τότε λιμένος πρὸς τὰ πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους τελεσθέντα ἐγκαίνια τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου εἰς τὰ ὁποῖα παρέστησαν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διάφοροι συμπολῖται, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους, ἀντιπρόσωποι σωματείων, πλῆθος κόσμου, διάφοροι ἱερεῖς καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ὅστις ἐξεφώνησε καὶ λόγον ἐγκωμιαστικὸν τοῦ ἔργου. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον αἱ σημεριναὶ ἐφημερίδες, θὰ εὑρίσκετο κάποιος ἄλλος παπᾶς τῆς διανοητικότητος τοῦ παπᾶ-Βαρυπάτη νὰ γράψῃ κανένα χρονικό, καὶ νὰ εἰπῇ ὅτι εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου «ἐπῆγε καὶ ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων Δωρόθεος ὡς πρῶτος κομματάρχης τῆς ἐποχῆς καὶ ἐγκαινίασε τὸν νέον δρόμον»!

Ὅταν δὲ οἱ μεταγενέστεροι Κυθήριοι θὰ ἐδιάβαζαν τὰ χρονικὰ αὐτὰ θὰ ἔβλεπον ἐκπληκτοι, ὅτι οἱ παλαιοὶ παπάδες των, καὶ οἱ ἡγούμενοί των, καὶ οἱ Μητροπολῖται των δὲν ἔκαναν τίποτε ἄλλο παρὰ τὸν κομματάρχην!

Ἀλλ' ὡς φαίνεται, καὶ ὡς πιστεύομεν, καὶ ὅπως ἐκ τῶν ἔργων ἑνὸς ἑκάστου φαίνεται, κομματιζόμενοι δὲν ἦσαν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ μετέχοντες εἰς τὴν δημιουργίαν κοινωφελῶν ἔργων, καὶ ἐργαζόμενοι, καὶ δίδοντες τὸν ὀβολόν των δι' αὐτά. Κομματιζόμενοι ἦσαν οἱ ἀρνούμενοι τῶν ὀβολόν των καὶ οἱ παντοιοτρόπως διὰ τὴν ματαίωσιν τῶν κοινωφελῶν ἔργων ἀσχολούμενοι. Καὶ ὁ Ἡγούμενος Ἀγαθάγγελος, ὁ ἐγκλείων εἰς τὰ στήθη του ἀνώτερον πολιτισμόν, καὶ ἄπειρον ἐνθουσιασμὸν καὶ στοργὴν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ τόπου του, δὲν εἰργάσθη οὔτε ὡμίλησε εἰς τὸ Διακόφτι ὡς «κομματάρχης» ἀλλ' ὡς ἀληθὴς στοργικὸς πατέρας, καὶ ὡς πραγματικὸς ἡγούμενος τοῦ λαοῦ. Καὶ πρὸς τοιούτους ἄνδρας ἀνήκει ἡ ἐκτίμησις καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη πάσης κοινωνίας καὶ κάθε τιμή.

ΔΙΑ "ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΝ,,

«Πρὸς διευκόλυνσιν δὲ αὐτοῦ εὐχαρίστως θέλω προσφέρει καὶ ἐγὼ τὸ βουλευτικόν μου ἐπίδομα, ἵνα οὕτω λάβωμεν καὶ τὴν χορηγίαν τῆς Κυβερνήσεως ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων δι' ὧν τάχιον περατοῦται τὸ μέγα ἔργον».

Τὰ ὑπέροχα αὐτὰ λόγια ἔγραψε, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὁ ἄλλοτε βουλευτὴς τῆς νήσου μις καὶ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἀείμνηστος Στέλ. Ι. Κασιμάτης εἰς τὴν ἐπιστολήν του ἀπὸ 12 Ἀπριλίου 1875 τὴν ὁποίαν ἀλλαχοῦ δημοσιεύομεν, πρὸς τὸν τότε Δήμαρχον Ποταμίων Γ. Παναγιωτόπουλον, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἐπληροφόρει περὶ τῶν ἐνεργειῶν του διὰ τὴν ταχυτέραν ἔναρξιν τοῦ Λιμενικοῦ ἔργου Διακοφτίου.

Θαυμάζει πραγματικῶς κανεὶς καὶ συγκινεῖται, καὶ μένει ἐκπληκτος ἐκ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς τοῦ Σ. Κασιμάτη. Ἀποτελεῖ καὶ αὐτὴ ἕνα ἀδάμαντα εἰς τὴν ὅλην ἱστορίαν τῆς κολοσσιαίας προσπαθείας πρὸς λιμενικὴν σωτηρίαν τῆς νήσου μας εἰς τὸ Διακόφτι, καὶ μαρτυρεῖ ὅτι δὲν ὑπῆρξε κανεὶς πράγματι δρῶν πολιτικός, ἢ κληρικὸς ἢ ἄλλος λαϊκὸς παράγων ὁ ὁποῖος νὰ μὴ συνέτρεξε τὸν ἀείμνηστον Παναγιωτόπουλον διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν πατριωτικὴν ἀποστολήν του.

«Μέγα ἔργον» ἀπεκάλεσε τὴν κατα σκευὴν λιμένος εἰς τὸ Διακόφτι καὶ ὁ Στέλλιος Κασιμάτης ὅστις, ὅπως ἐκ τῆς ἐπιστολῆς του, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐνεργειῶν του φαίνεται, ἀποδεικνύεται ὅτι ἦτο εὐρείας ἀντιλήψεως ἄνθρωπος καὶ ἐξαίρετος πατριώτης.

«Ἐστὲ βέβαιος, γράφει πρὸς τὸν Παναγιωτόπουλον, ὅτι καὶ ἐγὼ ποθῶ τὸν λιμένα Διακοφτίου ὅσον καὶ πᾶς ἄλλος, καὶ ὅτι εἶμαι πρόθυμος νὰ ὑποστηρίξω τὰς ἐνεργείας σας μετὰ πάσης δυνάμεως».

Ἂς μελετήσουν οἱ σημερινοὶ Κυθήριοι τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν μετὰ προσοχῆς καὶ ψυχραίμως, καὶ ἂς συμπαραβάλλουν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς ὑπερόχου καὶ πραγματικῆς ἀλληλεγγύης καὶ λαοῦ, καὶ πολιτικῶν, καὶ κλήρου διὰ τὴν ἀναγέννησιν καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς νήσου μας, πρὸς τὴν σημερινὴν ἐποχήν μας ἡ ὁποία ὅσον καὶ ἂν προώδευσε ὑλικῶς, καὶ ὅσον καὶ ἂν παρουσίασε πνευματικὴν βελτίωσιν, δὲν δύναται ἐν τούτοις νὰ συμπαραβληθῇ πρὸς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς τόσον μεγάλης αὐτοθυσίας καὶ τῆς γενναιόφρονος μεγαλοδωρίας τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ.

Ο "ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ,,

Τὰ δημοσιευόμενα ἱστορικὰ ἔγγραφα δὲν ρίπτουν μόνον φῶς ἐπὶ τῶν πρωτοστατησάντων εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Διακοφτίου προσώπων, ἀλλὰ παρέχουν καὶ ἄλλας πολυτίμους πληροφορίας αἱ ὁποῖαι ὅσον καὶ ἂν δὲν εἶνε ἐκτενεῖς καὶ λεπτομερειακαί, μᾶς δίδουν ὅμως μίαν γενικὴν εἰκόνα τῆς τότε καταστάσεως τῆς νήσου μας καὶ τῶν ἔξω αὐτῆς Κυθηρίων.

Οὕτω π.χ. ἐκ τοῦ δημοσιευομένου πληρεξουσίου τῆς Ἐφορευτικῆς λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Διακοφτίου, τοῦ φέροντος χρονολογίαν 1 Μαρτίου 1876 διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεγνωρίσθη ὡς πληρεξούσιος τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν ὁ συμπολίτης μας Διονύσιος Τζάκωνας, μανθάνομεν ὅτι πολλοὶ Κυθήριοι ἦσαν ἐγκατεστημένοι ἐν Βλαχίᾳ καὶ Κωνσταντινουπόλει. Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου, γεννᾶται σήμερον ἡ περιέργεια καὶ ἡ ἀπορία, τί ἔγειναν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ Κυθήριοι καὶ ποῦ διεσκορπίσθησαν; Δὲν ἀποκλείεται τινὲς τούτων ν' ἀφομοιώθησαν πρὸς τὸ περιβάλλον τῆς ἐγκαταστάσεώς των. Οἱ πλείονες ὅμως τούτων θὰ μετώκησαν ἀσφαλῶς εἰς Σμύρνην ἔνθα ἐδημιουργήθη ἡ τόσον γνωστὴ καὶ ἀκμάσασα κυθηραϊκὴ παροικία.

Ὅσῳ διὰ τὸν «πληρεξούσιον» τῆς Ἐπιτροπῆς Διακοφτίου Δ. Τζάκωναν ἔμπορον, δὲν εἶνε καθορισμένον εἰς ποίαν οἰκονέ-νειαν τῶν Κυθήρων οὗτος ἀνῆκε. Δὲν ἀποκλείεται, δεδομένου ὅτι εἰς τὴν νῆσον μας μία οἰκογένεια, τοῦ ἐν Ποταμῷ Τζάκωνα, ἦτο ἡ μᾶλλον γνωστὴ καὶ εὐημεροῦσα, ν' ἀνῆκε εἰς αὐτὴν καὶ ὁ «πληρεξούσιος» Δ. Τζάκωνας, εἰς τὴν ἰδίαν δὲ οἰκογένειαν ν' ἀνήκουν ἴσως καὶ οἱ σήμερον διακεκριμένοι ἐν Ἑλλάδι ἰατροί, μηχανικοί, ἀξιωματικοὶ καὶ λοιποὶ Τσάκωνες.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΙΚΩΝ

Γράφει τὴν 29ην Ἀπριλίου 1877 ὁ ἐκ Σμύρνης Κ.Α. Βικτωρας πρὸς τὸν Δήμαρχον τότε Ποταμίων Γεώργιον Ἀρώνην Παναγιωτόπουλον:

«Τὸ φρόνημα τῶν ἐνταῦθα συμπατριωτῶν μας εἶνε πάντοτε ὑπὲρ τῆς προόδου, τῆς εὐημερίας καὶ τῶν συμφερόντων τῆς νήσου μας, εὐχόμεθα δὲ ἅπαντες ἐκ ψυχῆς, ὅπως εὕδωμεν μίαν ἡμέραν τοὺς πόθους μας ἐκτελουμένους πρὸς κοινὴν δόξαν τῆς πατρίδος μας».

Μέσα εἰς τὰ ὀλίγα αὐτὰ ἀλλ' ἐκφραστικὰ λόγια, ὁ ἄποικος Κυθήριος Σμύρνης ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ ὁποίου δὲν ἔπαυσεν οὔτε στιγμὴν ἡ ἀνάμνησις τῆς πατρίδος του, παρέχεται ἡ τελειωτέρα καὶ εὐγενεστέρα εἰκὼν τῶν αἰσθημάτων ὅλων τῶν ἐν Σμύρνῃ τέκνων τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ πρὸς τὴν γεννέτειραν νῆσον των.

Ἁπλᾶ, ὑπέροχα, καὶ βαθειὰ λόγια—λόγια ὑποδειγματικὰ—τὰ ὁποῖα ἀλλοίμονον!—προκαλοῦν ρῖγος ὅταν κανεὶς σκεφθῇ τὸ τρομερὸν ξερίζωμα, καὶ τὴν θλιβερὰν καταστροφὴν τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους ἐν Σμύρνῃ Ἕλληνας, καὶ οἱ ἐκεῖ πολυπληθεῖς Κυθήριοι ἀδελφοί μας.

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Ποῖος ἄλλος ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον Γ. Ἀρώνην Παναγιωτόπουλον, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ ἴδιος ἀνωτέρω Κ. Α. Βίκτωρας γράφει ἐκ Σμύρνης:

«Μὴ δυνάμενοι νὰ μεταβαίνωμεν συνεχῶς αὐτοῦ ἕνεκα τῆς μακρᾶς ἀποστάσεως καὶ τῶν ἀσχολιῶν μας, ἀναθέτομεν τὰς ἐλπίδας μας πρὸς Ὑμᾶς. Πάντες δὲ οἱ πατριῶται ἀτενίζομεν μετὰ θάρρους καὶ θεωροῦμεν τὸν κ. Γεώργιον Παναγιωτόπουλον ὡς ἀντιπρόσωπόν μας, τὸν μόνον δυνάμενον νὰ ἱκανοποιῇ τὰς δικαίας αἰτήσεις μας, καὶ μετ' ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ συναγωνιζόμενον διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος μας».

Δὲν θὰ δυσκολευθῇ ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος νὰ εὕρῃ στοιχεῖα, καὶ νὰ ἐξετάσῃ ποῖος ἦτο ὁ Παναγιωτόπουλος, ὅταν ἔχει ἐμπρός του ἀνάγλυφον τὴν εἰκόνα τῶν αἰσθημάτων πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον τῶν Κυθηρίων τῆς Σμύρνης. Πράγματι. Εἶνε ἀπίστευτος ἡ ἐκτίμησις τῆς ὁποίας ὁ ἀείμνηστος Παναγιωτόπουλος, ὁ ἀφελὴς καὶ ἀγράμματος αὐτὸς χωρικὸς ἀπελάμβανε μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν του. Ὅλοι του αἱ πράξεις ἐνέπνεον ἀπεριόριστον μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν του ἐμπιστοσύνην, διότι δὲν ἀπέπνεον κομματισμόν.

Διότι ὁ Παναγιωτόπουλος δὲν ἐσκέπτετο τίποτε ἄλλο, παρὰ τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ τόπου του, καὶ μόνον αὐτό. Διότι δὲν ἐκινεῖτο ἀπὸ καμμίαν ἰδιοτελῆ σκέψιν, παρὰ μόνον ἀπὸ ἀπέραντον στοργὴν πρὸς τοὺς συμπολίτας του οἱ ὁποῖοι καὶ τότε, ὅπως ἀκόμη καὶ σήμερον, ἐταλαιπωροῦντο δεινῶς χωρὶς λιμένα, χωρὶς δρόμους, χωρὶς ἔργα ἐξυπηρετικὰ τῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς προόδου των. Καὶ ὁ κυθηραϊκὸς λαός, διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ μακρὸν τὸν ἐξέλεγεν ἀντιπρόσωπόν του πότε διὸ τὴν Ἰόνιον Βουλήν, πότε διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον, καὶ πότε ὡς Δήμαρχον Ποταμίων.

Ὁ Παναγιωτόπουλος δὲν ἦτο κοινὴ μορφὴ διὰ νὰ ἀντιπαρέλθῃ κανεὶς ἀπαρατήρητον. Ἦτο δυνατὴ φυσιογνωμία μὲ ὅλας τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀγνοῦ χωρικοῦ περιβάλλοντος, καὶ μὲ ὅλην τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς προόδου. Εἶνε ἀληθῶς κρῖμα διότι ὅλον ἐκεῖνο τὸ θαυμάσιον ἔργον τοῦ Παναγιωτοπούλου δὲν ἐσυνεχίσθη ἀπὸ τοὺς κατόπιν πολιτικοὺς διαδόχους του. Ἐὰν ἐσυνεχίζετο, τὰ Κύθηρα θὰ ἦσαν σήμερον μία ἀπὸ τὰς πλέον εὐημερούσας νήσους, καὶ ὄχι ἄθροισμα ἀνθρώπων διεσκορπισμένων εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος, καὶ ἐριζόντων ἐπὶ ποίου σημείου τῆς Κυθηραϊκῆς γῆς θὰ ἔπρεπε νὰ κατασκευασθῇ τὸ λιμάνι των!

Ὅσον θὰ παρέρχωνται τὰ ἔτη, ἐπὶ τοσοῦτον ἡ μορφὴ τοῦ Γεωργίου Ἀρώνη Παναγιωτοπούλου θὰ ἐξαίρεται. Πιστεύομεν δὲ ἀδιστάκτως, ὅτι ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐχάραξε, καὶ τὸ ὁποῖον ὑπεστήριξαν ὅλοι οἱ ἐξέχοντες τῆς νήσου, καὶ γερουσιασταί, καὶ βουλευταί, καὶ δήμαρχοι, καὶ κληρικοί, ὅπως ὁ Μαχαιριώτης, ὁ Μπαρμπαρῖγος, ὁ Στέλλιος Κασιμάτης, ὁ Πανάρετος, ὁ Ἀγαθάγγελος Καλλίγερος, καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Κυθήριοι, καὶ ὁ λαὸς τῆς νήσου, ἀπὸ τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ Παναγιωτοπούλου οὐδὲ σπιθαμὴν θὰ δυνηθῇ ν' ἀπομακρυνθῇ ἡ νῆσος μας ὅσα δήποτε χρόνια καὶ ἂν περάσουν.

Ὁ χρόνος ὅστις θὰ διαρρεύσῃ ἴσως ἀκόμη μέχρι τῆς πλήρους ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου αὐτοῦ, θὰ εἶνε τὸ νεκρὸν διάστημα τὸ ὁποῖον χρειάζεται κάθε κοινωνία διὰ ν' ἀνδρωθῇ, καὶ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν ἀποπνικτικὴν ἀτμόσφαιραν τῶν τοπικῶν καὶ ταπεινῶν παθῶν τὰ ὁποῖα γεννᾷ ἡ ἀπαιδευσία καὶ ἡ κακὴ ἀνατροφὴ τοῦ λαοῦ, εἰς τὸν καθαρὸν ὁρίζοντα τῆς εὐγενοῦς καὶ πολιτισμένης ἀνθρωπίνης σκέψεως, τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ὀργάνου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς κοινωνίας.

Ο "ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ,,

Δὲν τὸν ἐγνωρίζαμεν, ἀλλὰ τὸν ἐμάθαμε. Εἶνε ὁ νέος γεωργικὸς μας ἀντιπρόσωπος εἰς τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀττικοβοιωτίας κ. Κωνστ. Στάθης, ὅστις «νομίζει ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ γίνουν ἑνώσεις γεωργῶν, διότι ἔτσι μεμονωμένοι ὅπως εἶνε δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν τίποτε. Καὶ τότε θὰ ἰδοῦν ὅτι ὄντως τὸ Κράτος ἐφρόντισε καὶ φροντίζει διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ γεωργοῦ, τοῦ ἀριστοκράτου τῆς ἡμέρας, ὅπως ἀπεκάλεσε τὸν γεωργὸν ὁ Λόϋδ Τζώρτζ».

Ἕως ὅτου ὅμως νὰ κάμῃ τὰς «Γεωργικὰς Ἑνώσεις» του ὁ νέος αὐτὸς ἀριστοκράτης τῆς ἡμέρας, ἔκρινε καλὸν νὰ ψέξῃ τὸν σημερινὸ βουλευτὴ μας «ὁ ὁποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τοὺς ἀριστοκράτας τῆς ἡμέρας, παρὰ μόνον ὅταν τοῦ χρειασθοῦν αἱ ψῆφοι των, καὶ ὁ ὁποῖος συνηγορεῖ πάντοτε ὅταν πρόκειται νὰ καταργηθοῦν ἢ ν' ἀφαιρεθοῦν κεκτημένα προνόμια ἱστορικὰ (σὶκ!) ἐκ τῶν προγόνων μας, τὰ δὲ ζητήματα τὰ ἐνδιαφέροντα τὸν γεωργὸν τὰ θεωρεῖ πράγματα μικρὰ καὶ ἀνάξια οἱασδήποτε μερίμνης καὶ λησμονεῖ, ὅτι ἡ ψῆφος τοῦ γεωργοῦ τὸν ἔχει καὶ παρίσταται εἰς τὴν Βουλήν».

Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἄλλα ἐπερμέναμε ν' ἀκούσωμεν ἀπὸ τὸν κ. Στάθην κατόπιν τῆς τιμῆς ποὺ τοῦ ἔκαμαν οἱ γεωργοὶ συμπολῖται του νὰ τὸν θεωρήσουν ὡς «ἀριστοκράτην» τῆς τάξεώς των, καὶ νὰ τὸν ἐκλέξουν ὡς ἀντιπρόσωπόν των εἰς τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον. Νὰ εἴπῃ δηλαδὴ εἰς τοὺς Τσιγγᾶτες τί ἔκαμεν αὐτὸς ὡς γεωργικὸς ἀντιπρόσωπος, καὶ ὄχι τί ἔκαμαν ἄλλοι. Διότι τὸ ἔργον τῶν ἄλλων ὅλοι τὸ γνωρίζουν. Ἐπίσης, θὰ ἔπρεπε πρὸ παντὸς δημοσιεύματός του, νὰ πληροφορήσῃ τοὺς συμπολίτας του, διότι οἱ πλεῖστοι δὲν τὸ γνωρίζουν, ὅτι οἱ Γεωργοὶ τοῦ Νομοῦ μας ἔχουν τοὺς εἰδικούς κοινοβουλευτικοὺς ἀντιπροσώπους των, καὶ νὰ διαφωτίσῃ αὐτὸς ὡς «ἀριστοκράτης» γεωργός, καὶ συνεπῶς εἰδικός, τοὺς Κυθηρίους ποία εἶνε ἡ συνολικὴ παραγωγὴ τοῦ ἐλαίου ἐν τῇ νήσῳ μας καὶ ποῖον ἐξάγεται ποσόν. Ἔπρεπεν ἀκόμη νὰ μᾶς πῇ τί φρονεῖ περὶ τῆς καταπολεμήσεως τοῦ δάκου τῶν ἐλαιῶν, καὶ περὶ ἀγροφυλακῆς, καὶ περὶ ἀσφαλίσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων μας κατὰ τῶν παγετῶν κλπ., καὶ διὰ ποῖον λόγον ἡ ἄλλοτε οἰνοπαραγωγὸς νῆσος μας κατήντησε νὰ εἰσάγῃ οἶνον ἐκ Κρήτης καὶ ἄλλων μερῶν, καὶ ἐν γένει ν' ἀναπτύξῃ τὰς γνώμας του διὰ νὰ μάθωμεν τέλος πάντων ἀπὸ αὐτόν, ὡς εἰδικόν, πῶς εἶνε δυνατὸν οἱ ἀπέραντοι λιθοβριθεῖς γεωργικαὶ ἐκτάσεις τῶν Κυθήρων νὰ καταστοῦν εὔφοροι.

Ἂν ἔκανε αὐτὰ ὁ κ. Στάθης ἀντὶ νὰ ψέγῃ τὸν βουλευτή μας καὶ ἀντὶ νὰ δημοκοπῇ ὡς πραγματικὸς ἀγροτοκάπηλος, καὶ ἂν ἠσχολεῖτο μὲ τὸ καθῆκον του καὶ μόνον ζητῶν τὴν συνδρομὴν παντός, εἴτε πολιτικοῦ, εἴτε ἐπιστήμονος, εἴτε διανοουμένου διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν του, δημιουργῶν δηλαδὴ κάτι καλύτερον ἀπὸ τὸ ὑπάρχον διὰ τοὺς γεωργούς μας εἰς τὸν πτωχὸν τόπον του, τότε ἀσφαλῶς θὰ κατετάσσετο καὶ αὐτὸς εἰς τοὺς πραγματικοὺς ἀριστοκράτας γεωργούς. Διότι τοὺς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐργαζομένους γεωργοὺς ὑπενόει ὡς «ἀριστοκράτας» ὁ Λόϋδ Τζώρτζ, καὶ ὄχι τοὺς ἀγροτοκαπήλους, καὶ ὁποῖοι τοὺς ἄλλους ἀγύρτας τῆς ὑπαίθ

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ,,

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησία Δραχ. 50
Ἐξωτερικοῦ » Λίρας Ἀγγλ. 1
Ἀμερικῆς » Δολλάρια 5

Ἡ συνδρομὴ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἀποδίδονται.

Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος
ΑΛΕΚΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ἐκ μέρους ἑνδεκα συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν μας, ἐλάβομεν ἰσαρίθμους ὀρθὰς λύσεις ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ μας διὰ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις τριῶν συμπολιτῶν μας ὧν τὴν φωτογραφίαν ἐδημοσιεύσαμε εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 95 φύλλον μας.

—Γενομένης κληρώσεως μεταξὺ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, ὁ κλῆρος ηὐδόκησε τὸν ἐν Κυθήροις κ. Ἀντώνιον Δαπόντε δικαστικὸν κλητῆρα πρὸς ὃν καὶ ἀπεστάλη μία ὁλόκληρος σειρὰ φύλλων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων».

—Μία Ποταμίτισσα εἶπε ἀστειευομένη σὲ μιὰ τσιγγάνα ἔγκυον «ρίχτο μωρὴ νὰ ξαλαφρώσῃς».

—Καὶ κάποιος συγγενὴς τῆς ἀτσιγκάνας δημοσιογράφος διαμαρτύρεται γιὰ τὴν «ἀπάνθρωπη φράσι».

—Ποῦ νὰ φαντασθῇ ἡ καϋμένη ἡ Ποταμίτισσα ὅτι μὲ τὸ ἀστεῖο της θ' ἀπεκαλύπτοντο καὶ οἱ συγγενεῖς τῆς ἀτσιγκάνας.

—Χωρὶς θορυβώδεις ρεκλάμες ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ κ. Βρεττὸς Πανάρετος καὶ οἱ κ.κ. κοινοτικοὶ σύμβουλοι ἐργάζονται συστηματικῶς διὰ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ Ποταμοῦ.

—Διεπλάτυναν δρόμους, ἔστρωσαν ἄλλους μὲ καλδυρίμι, ἐνδενδροφύτευσαν μερικοὺς ἐξ αὐτῶν, ἐφρόντισαν διὰ τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν καθαριότητα, καὶ ἐν γένει ἔδωκαν ἕνα νέον παλμὸν καὶ κίνησιν εἰς τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν κωμόπολιν.

—Ἡ πρὸς αὐτοὺς ἐκτίμησις τῆς κοινωνίας Ποταμοῦ τῆς ὁποίας ἐνταῦθα γίνεται μικρὰ μόνον ἀπήχησις, ἔστω ἡ καλυτέρα ἱκανοποίησις τῶν κοινοτικῶν αὐτῶν ἀρχόντων διὰ τὸ ἔργον των.

—Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐκεῖ ἑλληνικῆς κοινότητος ἔγεινε σύσκεψις περὶ τοῦ τρόπου ἐνισχύσεως τῆς κοινότητος διὰ ν' ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς σημερινὰς οἰκονομικάς της ἀνάγκας.

—Μετὰ τὴν σύσκεψιν, συνέστη δεκαεξαμελὴς ἐπιτροπὴ ἥτις καὶ διενέργησε εὐθὺς μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων ἔρανον ὅστις ἀπέδωκε τὸ ποσὸν τῶν 2.700 αἰγυπτιακῶν λιρῶν.

—Μεταξὺ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ συγκαταλέγονται καὶ δέκα λίραι τὰς ὁποίας προσέφερεν ἡ ἐκεῖ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης».

—Οἱ ἐφετεινοὶ χοροὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ κυθηραϊκῶν σωματείων δὲν εἶχον τὴν ἐπιτυχίαν ἄλλων ἐτῶν, ἐξ αἰτίας τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως.

—Ἔπειτα δὲν παρουσιάζουν οἱ χοροὶ αὐτοὶ καὶ τίποτε τὸ νέον ὥστε νὰ προσελκύουν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ.

—Ἐφέτος καὶ οἱ Ἀντικυθήριοι ἔκαμαν διὰ πρώτην φορὰν χορὸν οἰκογενειακὸν εἰς ὃν παρευρέθησαν ὅλοι μὲ τὰ παιδιά των.

ΧΡΥΣΟΥΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΙ ΜΑΣ

Εἰς τὴν τελευταίαν Διεθνῆ Ἔκθεσιν τῆς Θεσσαλονίκης ὁ μελισσοκόμος κ. Γ. Σάμιος εἶχεν ἐκθέσει μέλι τῆς νήσου μας τὸ ὁποῖον καὶ ἐβραβεύθη, ὡς μαρτυρεῖ ἡ κατωτέρω πρὸς αὐτὸν ἐπιστολή, διὰ χρυσοῦ βραβείου.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἀριθμ. 8.111

Θεσσαλονίκη τῇ 18 Δεκεμβρίου 1931

Κύριον
Γεώργιον Κ. Σάμιον
Ἀλοϊζάνικα-Κυθήρων

Κύριε.

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ τῆς 6ης Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης ἀπένειμεν Ὑμῖν χρυσοῦν βραβεῖον μετ' ἐπαίνου διὰ τὰ ἐκτεθέντα παρ' ὑμῶν μέλι καὶ κηρόν.

Μεθ' ὑπολήψεως
Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ν. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Τοιουτοτρόπως τὸ τσιργώτικο μέλι χάρις εἰς τὸν κ. Σάμιον ὅστις τόσον ἐπιμελῶς καλλιεργεῖ τὴν μελισσοκομίαν, ἀπέκτησε τὴν τιμὴν νὰ γίνῃ καὶ ἐπισήμως ὀνομαστὸν διὰ τῆς μετ' ἐπαίνου χρυσῆς βραβεύσεως.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

ΤΟ ΡΟΛΟΪ

ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

Τὸ ὅμορφο νέο ρολόϊ μου ἐδούλευε δεκαοκτὼ μῆνας, χωρὶς νὰ πηγαίνῃ ποτὲ ἐμπρὸς ἢ ὀπίσω, χωρὶς νὰ χαλάσῃ ποτὲ νὰ σταμάτησῃ. Εἶχα πεισθῇ μὲ τὸν καιρὸν νὰ τὸ νομίζω ἀλάνθαστον εἰς τὴν κρίσιν του περὶ τοῦ χρόνου καὶ νὰ θεωρῶ τὴν κατασκευήν του καὶ τὴν ἀφαιτομίαν του ἀφθίτους. Ἀλλὰ μιὰ μέρα ἢ μᾶλλον μιὰ νύχτα μοῦ ἔπεσεν ἀπὸ τὰ χέρια. Ἐλυπήθηκα πολὺ δι' αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον ἐθεώρησα ὡς προάγγελον κάποιου δυστυχήματος. Ἐν τούτοις, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπῆρα θάρρος καὶ ἔδιωξα ἀπὸ τὴν ψυχήν μου κάθε ἀνήσυχον αἴσθημα. Διὰ περισσοτέραν ὡς τόσον ἀσφάλειαν, ἐπῆγα τὸ ρολόϊ εἰς τὸν μεγαλύτερον ὡρολογοποιὸν τῆς πόλεως νὰ μοῦ τὸ κουρδίσῃ. Ὁ διευθυντὴς τοῦ καταστήματος τὸ ἐπῆρεν ἀπὸ τὰ χέρια μου καὶ τὸ ἐξήτασε μὲ προσοχήν. Τότε μοῦ εἶπε:

—Πηγαίνει πίσω τέσσαρα λεπτά. Ὁ ρυθμιστὴς πρέπει νὰ σπρωχθῇ πρὸς τὰ ἐμπρός.

Προσεπάθησα νὰ νὸν ἀναχιτίσω, νὰ τοῦ δώσω νὰ ἐννοήσῃ ὅτι τὸ ρολόϊ μου ἐπήγαινε θαυμάσια. Ἀλλὰ ματαίως.

Ὅλαι αἱ προσπάθειαι τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἐμποδίσουν τὸ ρολόϊ μου νὰ πηγαίνῃ πίσω τέσσαρα λεπτὰ καὶ ἐχρειάσθη νὰ σπρωχθῇ ὀλίγον ἐμπρὸς ὁ ρυθμιστής. Ἔτσι, ἐνῷ ἐγὼ ἐκτυποῦσα ἀπὸ ταραχὴν τὰ πόδια μου γύρω του καὶ ἀγωνιῶν τὸν ἱκέτευα ν' ἀφήσῃ τὸ πεῖσμόν μου ρολόϊ ἥσυχον, αὐτὸς ψυχρὰ καὶ ἥσυχα ἐξετέλει τὴν ἄτιμον πρᾶξιν. Τὸ ρολόϊ μου φυσικὰ ἤρχισε νὰ πηγαίνῃ ἐμπρός. Κάθε ἡμέραν ἐπήγαινε περισσότερο ἐμπρός.

Εἰς διάστημα μιᾶς ἑβδομάδος προσεβλήθη ἀπὸ ἕνα πυρετὸν μανίας καὶ ὁ σφυγμός του ἀνέβη εἰς ἑκατὸν πενῆντα παλμοὺς τὸ λεπτόν. Ὕστερα ἀπὸ δύο μῆνας εἶχεν ἀφήσει πίσω του τὰ καλύτερα χρονόμετρα τῆς πόλεως καὶ προηγεῖτο τοῦ ἡμερολογίου κατὰ δέκα τρεῖς ἡμέρας. Ἐβρίσκετο τώρα εἰς τὰ μέσα τοῦ Νοεμβρίου ἀπολαμβάνων τὸ θέλγητρα τῆς χιόνος, ἐνῷ ὁ Ὀκτώβριος δὲν μᾶς εἶχεν ἀποχαιρετίσει ἀκόμη. Ἐπήγαινα ἐμπρὸς εἰς ὅλας μου τὰς ὑποθέσεις· εἰς τὸ νοίκι μου, εἰς τὰς πληρωμάς μου, εἰς ὅλα οὕτως ὥστε ἡ κατάστασίς μου ἄρχισε νὰ γίνεται ἀνυπόφορος. Ἀναγκάσθηκα νὰ τὸ ξαναπάω εἰς ἕνα ὡρολογᾶν νὰ μοῦ τὸ κουρδίσῃ ἐκ νέου.

Αὐτὸς μὲ ἠρώτησεν ἂν τὸ ρολόϊ μου εἶχεν ἐπισκευασθῇ καὶ ἄλλοτε. Ἀπήντησα ὄχι, προσθέσας ὅτι δὲν παρουσιάσθη ποτὲ ἀνάγκη. Μοῦ ἔρριψεν ἕνα βλέμμα μοχθηρᾶς χαρᾶς καὶ τὸ ἄνοιξεν ἀμέσως. Ἔπειτα, ἀφοῦ ἔβαλε στὸ μάτι του ἕνα διαβολικὸν ξύλινον ἐργαλεῖον, ἐκοίταξε τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ μηχανισμοῦ.

Αὐτὸ τὸ ρολόϊ, εἶπε, πρέπει νὰ καθαρισθῇ ἀμέσως καὶ νὰ λαδωθῇ. Ἔπειτα θὰ τὸ κουρδίσωμεν. Μπορεῖς νὰ γυρίσῃς σὲ ὀχτὼ μέρες.

Ὅταν ἐκαθαρίσθη καὶ ἐλαδώθη, ἔπειτα ἐκουρδίσθη καλά, τὸ ρολόϊ μου ἄρχισε νὰ δουλεύῃ, ἀργά, ἀργὰ σὰν καμπάνα ποὺ σημαίνει κατὰ μακρὰ καὶ κανονικὰ διαλείμματα. Ἄρχισα νὰ χάνω τὰ τραῖνα, νὰ καθυστερῶ τὰς πληρωμάς μου. Ἄφησα νὰ περνοῦν ἡ ὧρες τῶν ἐρωτικῶν μου ραντεβοῦ. Τὸ ρολόϊ μοῦ ἔδιδε προθύμως ἀναβολὴν δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν διὰ τὰ χρέη μου, ἔπειτα ἄφινε νὰ μοῦ κάνουν διαμαρτυρήσεις. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἔφθασα νὰ ζῶ τὴν παραμονήν, ἔπειτα τὴν προπαραμονὴν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, βαθμηδὸν δὲ ἀντελήφθην ὅτι εἶχα ἐγκαταλειφθῇ ὁλομόναχος εἰς τὴν περασμένην ἑβδομάδα, ἐνῷ ὁ ζῶν κόσμος ἐξηφανίζετο ἀπὸ τὰ μάτια μου. Μοῦ ἐφάνη ὅτι ἠσθανόμην εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μου νὰ γεννιέται κάποια συμπάθεια διὰ τὴν Μούμιαν τοῦ Μουσείου καὶ μία ζωηρὰ ἐπιθυμία νὰ πάω νὰ μιλήσω μαζύ της διὰ τὰ τελευταῖα νέα. Ἀναγκάσθηκα νὰ καταφύγω καὶ πάλιν εἰς ἕνα ρολογᾶν.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔκαμεν ἐμπρὸς στὰ μάτια μου τὸ ρολόϊ μου κομμάτια καὶ μοῦ ἀνήγγειλε μεγαλοπρεπῶς ὅτι ὁ κύλινδρος ἦτο «φουσκωμένος». Ἔπειτα ἐκαυχήθη πῶς ἠμποροῦσε σὲ τρεῖς μέρες νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὰς συνήθεις διαστάσες του. Μετὰ τὴν ἐπισκευὴν αὐτήν, τὸ ρολόϊ ἤρχισε νὰ δείχνῃ τὴν «μέσην» ὥραν, ἀλλ' ἠρνήθη ἀπολύτως νὰ δείξῃ ὅ,τι δήποτε ἄλλο. Κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας δὲν ἔπαυε νὰ ροχαλίζῃ, νὰ γαυγίζῃ νὰ φωνάζῃ. Ἐφτερνίζετο, ἐφυσοῦσε μὲ δύναμιν, εἰς τέτοιον βαθμόν, ὥστε εἰς ὅλην τὴν πόλιν δὲν ὑπῆρχε ρολόϊ ποὺ νὰ μποροῦσε νὰ μοῦ βγῇ πέρα.

Ὅλον ὅμως τὸν ἄλλον χρόνον ἐκειμᾶτο καὶ καθυστέρει, ξεφαντῶνον καὶ σπαταλῶν ἄδικα τὸν χρόνον εἰς τὸν δρόμον του, ἕως ὅτου ὅλα τὰ ἄλλα ρολόγια ποὺ ἐπήγαιναν πίσω, τὸ ἔφθαναν. Ἔτσι τὸ κάτω κάτω, μετὰ παρέλευσιν εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν, διὰ κάθε ἀμερόληπτον κριτὴν ἐφαίνετο φθάνον εἰς τὰ ὡρισμένα ὁριά του. Ἀλλ' ὁ ἀκριβὴς μέσος χρόνος δὲν εἶνε παρὰ μισὴ ἀρετὴ δι' ἕνα ρολόϊ, καὶ ἀπεφάσισα νὰ τὸ ξαναπάω εἰς ἕνα ρολογᾶν.

Ἐμαθα ἀπ' αὐτὸν ὅτι ὁ «ἄξων τῆς ἐκφυγῆς» εἶχε σπάσει. Ἐξέφρασα τὴν χαράν μου διότι δὲν συνέβαινε κάτι σοβαρώτερον. Νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, δὲν ἤξερα καθόλου τί εἶνε αὐτὸς ὁ «ἄξων τῆς ἐκφυγῆς», ἀλλὰ δὲν ἤθελα νὰ δείξω πῶς εἶμαι τόσον ἀμαθὴς εἰς ἕνα ξένον. Διώρθωσε τὸ ρολόϊ, ἀλλὰ τὸ δυστυχισμένο ἔχασεν ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ὅ,τι ἐκέρδισε ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἄρχιζεν ἔξαφνα νὰ δουλεύῃ, ἔπειτα ἐσταματοῦσεν, ἔπειτα ξανάρχιζε, ἔπειτα ἐσταματοῦσεν πάλιν, χωρὶς καθόλου νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν κανονικότητα τῶν κινήσεών του. Καὶ κάθε φορὰ ἐτινάσσετο σὰν τουφέκι ποὺ κλωτσάει. Κάμποσες μέρες, ἔβανα στὸ στῆθος μου ἐπιδέσμους ἀπὸ βαμβάκι, ἔπειτα ἐπὶ τέλους ἠναγκάσθην νὰ καταφύγω εἰς νέον ρολογᾶν. Αὐτὸς μοῦ τὸ ἐξεκούρδισε πάλιν, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι καὶ ἐξήτασε μίαν στιγμὴν τὰ κομμάτια του μὲ ἕνα φακόν. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτήν, μοῦ εἶπε:

—Θὰ ἔχουμε πολλὰς δυσκολίας μὲ τὸν ρυθμιστήν.

Ἔβαλε πάλιν τὸν ρυθμιστὴν εἰς τὴν θέσιν του καὶ τὸ ἐκαθάρισε τελείως.

—Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ ρολόϊ ἄρχισε νὰ δουλεύῃ θαυμάσια, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι κάθε δέκα λεπτά, οἱ δεῖκται του διεσταυροῦντο εἰς σχῆμα ψαλλιδιοῦ καὶ ἀπὸ τότε ἐφανέρωναν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ταξειδεύουν μαζί. Ὁ μεγαλύτερος φιλόσοφος τοῦ κόσμου θὰ ἦτο ἀνίκανος νὰ μάθῃ ἀκριβῶς τὴν ὥραν μὲ τέτοιο ρολόϊ καὶ ἀναγκάσθηκα πάλιν νὰ καταφύγω εἰς νέα μέτρα.

Ἐπῆγα καταλυπημένος εἰς ἕνα νέον ρολογᾶν καὶ τὸν ἐκοίταξα προσεκτικῶς ἐνῷ τὸ ἐξεκούδιζε. Ἡτοιμαζόμην νὰ τοῦ ἀπευθύνω σχετικὰς ἐρωτήσεις μὲ αὐξημένον ὕφος, διότι τὸ πρᾶγμα ἐγίνετο σοβαρόν. Τὸ ρολόϊ μοῦ εἶχε στοιχίσει στὰς ἀρχὰς διακόσια δολλάρια. Τώρα μοῦ ἐκόστιζε μὲ τὰς ἐπισκευὰς δύο ἕως τρεῖς χιλιάδες δολλάρια. Ἀλλ' ἔξαφνα ἐκεῖ ποὺ τὸν ἐκοίταζα, ἀνεγνώρισα ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀθλίους ἐκείνους ποὺ εἶχα νὰ κάμω μαζί των τόσες φορὲς ὡς τώρα καὶ οἱ ὁποῖοι εἶνε ἱκανώτεροι νὰ ἐπισκευάσουν μίαν χαλασμένην ἀτμομηχανὴν παρὰ ἕνα ρολόϊ. Ὁ κακοῦργος ἐξήτασε μὲ μεγάλην προσοχὴν ὅλα τὰ μέρη του καὶ ἀπεφάνθη ἐπισήμως:

—Κάνει πολὺ ἀτμό. Πρέπει νὰ ἀφίνετε ἀνοικτὴ τὴν ἀσφαλιστικὴ δικλεῖδα.

Ἀντὶ ἀπαντήσεως τοῦ ἔδωκα εἰς τὸ κεφάλι μίαν μαγκουριάν. Ἀπέθανε καὶ ἀναγκάσθηκα νὰ τὸν θάψω δαπάναις μου.

Ὁ μακαρίτης θεῖος μου Οὐίλλιαμ (ὁ Θεὸς ν' ἀναπαύσῃ τὴν ψυχήν του) συνήθιζε νὰ λέγῃ ὅτι ἕνα ἄλογο, εἶνε καλὸ ἄλογο ἕως τὴν ἡμέραν ποὺ ἀφηνίασε διὰ πρώτην φοράν, καὶ ὅτι ἕνα ρολόϊ ἕως τὴν ἡμέραν ποὺ τὸ ἤγγισαν οἱ ρολογάδες καὶ τοῦ ἔκαμαν μάγια. Ἐρωτοῦσεν ἐπίσης μὲ περιέργειαν εἴτε ἐπαγγέλματα καταφεύγουν ὅλοι οἱ ὁπλοποιοί, οἱ μαραγκοί, οἱ μηχανικοὶ καὶ οἱ γύφτοι ποὺ ἀπέτυχον εἰς τὴν ζωήν των. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἠμπόρεσε νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα.

ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΣ

Ὁ γεραρὸς [illegible] καὶ ἱδρυτὴς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μυρτιδίων τῆς νήσου μας.

Ὁ σεβάσμιος καὶ λευκὸς οὗτος λευΐτης ἀφοῦ ἐσπούδασεν ἐν Εὐρώπῃ τὴν Θεολογίαν, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν νῆσον μας καὶ ἀφιερώθη εἰς τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Ναοῦ τῆς Θεομήτορος Παναγίας. Οἱ Ἄγγλοι κάτοχοι τῆς νήσου ἐκτιμήσαντες τὰς μεγάλας ἀρετάς του, παρεχώρησαν εἰς αὐτὸν ἐφ' ὅρου ζωῆς τὸν Ναὸν τῆς Μυρτιδιωτίσσης εἰς τὸν ὁποῖον ἐπὶ ἑξήκοντα

ὅλα ἔτη ἡγουμένευσε. Κατὰ τὸ μακρὸν αὐτὸ διάστημα ἐταξείδευσε κατ' ἐπανάληψιν ἀνὰ τὰς διαφόρους κυθηραϊκὰς παροικίας, καὶ κατώρθωσε μεταδίδων εἰς αὐτὰς τὴν πρὸς τὸ ἔργον του πίστιν νὰ τύχῃ τῆς ὁμοθύμου ἠθικῆς καὶ οἰκονομικῆς των ὑποστηρίξεως.

Ἀποδημήσας εἰς βαθὺ γῆρας πρὸς τὸν Κύριον, ηὐτύχησε νὰ ἴδῃ ζῶν τὴν ἀνυπόκριτον πρὸς αὐτὸν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν ἀπανταχοῦ τέκνων τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ, διότι τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μετὰ τόσης δραστηριότητος καὶ ἀφοσιώσεως ἐδημιούργησεν, ἀπέβη τὸ ἀγλάϊσμα τῆς νήσου Κυθήρων.

Εὐρὺ πνεῦμα, ἀληθὴς ἀνὴρ μορφώσεως, καὶ σωστὸς πνευματικὸς πατέρας, παρέσχε τὴν συνδρομήν του εἰς κάθε ἔργον προόδου ἐν τῇ νήσῳ μας. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐνίσχυσεν ἐνεργῶς καὶ τὸ ἔργον τῆς κατασκευῆς λιμένος ἐν Διακοφτίῳ ἔνθα παρέστη κατὰ τὴν 22αν Ἰουνίου 1875 Κυριακὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων του, καὶ ἐξεφώνησε—κατὰ τὸ χρονικὸν τῆς ἐποχῆς—«λόγον πανηγυρικὸν ἐγκωμιάσας τὸ ἔργον ὡς μέγα καὶ σωτήριον.»

Πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Ἀγαθαγγέλου Καλλιγέρου θὰ στρέφεται ἀδιαλείπτως εὐγνωμονοῦσα ἡ σκέψις παντὸς Κυθηρίου κατανοοῦντος τὴν σημασίαν τῶν τοιούτων λόγων του, καὶ ἀντιλαμβανομένου τὴν ἠθικήν, καὶ πολιτισμένην, καὶ χριστιανικὴν ἀληθῶς ὑπόστασίν του.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥΡΓΙΑΣ

Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ & Γ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗ

ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΩΝ 33α΄—ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Εἰς τὸ ἐργοστάσιόν μας κατασκευάζονται ψυγεῖα πρωτοτύπου συστήματος ὑψηλῆς πιέσεως μὲ τὰ ὁποῖα ἐφοδιάσθησαν τὰ μεγαλύτερα καταστήματα Ἀθηνῶν-Πειραιῶς ὡς κατάλληλα διὰ τὰ νεῦρα τῆς Οὐλεν, καὶ ὡς ἐξοικονομοῦντα πάγον 30 ο/ο.

Κατασκευάζονται ἐπίσης ὅλα τὰ εἴδη τῶν ψυγείων νεροῦ διὰ ζαχαροπλαστεῖα, καφενεῖα, ἐστιατόρια, γαλακτοπωλεῖα, ζυθοπωλεῖα κλπ.

Ἐπίσης δὲ καὶ τελειοτάτου συστήματος κρουνοὶ ὕδατος, ζύθου, καὶ ἄλλων ποτῶν, ὡς καὶ φίλτρα ὕδατος μεγάλης ἀποδόσεως καὶ τελείας ἀπορροφήσεως τῶν ἐπιβλαβῶν ὑλῶν καὶ μικροβίων.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΑΣ ΕΙΝΕ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ

ΔΗΜ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΔΟΣ ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 6
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
(Παρὰ τὸ Δημαρχεῖον)

Κατάστημα καὶ ἐν Ποταμῷ

Πλουσία συλλογὴ ὑφασμάτων—ἐνδυμασίαι μὲ γοῦστο—ὑλικὰ πρώτης τάξεως—κόπτης ἄριστος.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗΣ

Τ' ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑΦΑΝΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς ἐπανηγυρίσθη ἐφέτος ἐν Ἀθήναις μετ' ἐξαιρετικῆς ὄντως μεγαλοπρεπείας. Καὶ τοῦτο διότι κατ' αὐτὴν ἐγένοντο καὶ τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τοῦ πεσόντος ὑπὲρ πατρίδος ἀφανοῦς στρατιώτου τὸ ὁποῖον ἑτοποθετήθη, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν διαρρυθμισθεῖσαν πρὸς τοῦτο καταλήλως πρὸ τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων πλατεῖαν.

Ἡ δοξολογία ἐψάλη ἔμπροσθεν τοῦ μνημείου τοῦ ἀφανοῦς στρατιώτου, καὶ πρὸ μικροφώνου, ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι μετεδόθησαν διὰ μεγαφώνου εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς γύρω πλατείας ἔνθα χιλιάδες ἀνθρώπων παρίσταντο. Ὁ ὕμνος πρὸς τὴν Θεοτόκον «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ» ἀνεκρούσθη κατόπιν ὑπὸ τῆς μουσικῆς τῆς Φρουρᾶς.

Κατὰ τὴν τελετὴν παρέστησαν πάντες οἱ ἐπίσημοι, ἡ Βουλή, ἡ Γερουσία, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, διάφοροι ἀντιπροσωπεῖαι καὶ ἄπειρον πλῆθος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας καὶ τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ τῶν πεσόντων ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος ἀνέσυρε τὴν σημαίαν τὴν καλύπτουσαν τὸ γλυπτικὸν ἔργον, τὸ παριστάνον γυμνὸν ἀρχαῖον ὁπλίτην μὲ κράνος, ἀσπίδα καὶ δόρυ. Ὁ στρατός, ἡ φρουρὰ τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας, τὸ πρότυπον τάγμα τῶν εὐζώνων παρουσιάζουν ὅπλα, αἱ μουσικαὶ ἀνακρούουν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, ἐνῷ ἀπὸ τὰ πυροβολεῖα τοῦ Λυκαβητοῦ ἐρρίφθησαν 21 κανονιοβολισμοί. Σμήνη ἀεροπλάνων περιέπταντο ἄνωθεν τοῦ μνημείου εἰς παράταξιν.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΥΛΗ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλης λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον ὡμίλησε μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εὐγλωττίαν. Τὸν λόγον του ἀριστούργημα εἰς ὕφος καὶ ἐννοίας μεταφέρομεν εἰς τὰς στήλας μας χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

—Ἡ εὐλάβεια, εἶπεν ὁ κ. Σοφούλης, πρὸς τὴν μνήμην τῶν νεκρῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος πεσόντων εἶνε πατροπαράδοτος εἰς ἡμᾶς ἀρετή, κληροδότημα καὶ τοῦτο τῶν προγόνων οἵτινες τοὺς ὑπὲρ πατρίδος τελευτήσαντας ἀνεβίβαζον εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἐπομνήοντες αὐτοὺς ὡς θεούς. Παρόμοιον αἴσθημα καθαγιάζει καὶ τώρα τὸ μνημεῖον τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου, τεκμήριον καὶ τοῦτο τῆς ἀϊδίου εὐγνωμοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς ἐνδόξους νεκροὺς τῶν ὑστάτων ἐλευθερωτικῶν πολέμων τοῦ ἔθνους. Ἡ τελουμένη δὲ σήμεραν ἑορτὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων, συμπίπτουσα πρὸς τὸν πανηγυρισμὸν τῆς 25ης Μαρτίου, ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἄριστον μνημόσυνον ὅπερ ἐπόθησαν αἱ ψυχαὶ τῶν πρώτων ἱδρυτῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἐπευλογούντων ἄνωθεν τὸ ἔργον τῶν ἐγγόνων αὐτῶν οἵτινες ηὐτύχησαν ἀνανεώσαντες τὸν ἱερὸν ὅρκον τοῦ 21 νὰ συμπληρώσουν τὸ ἀνεκτέλεστον ἐκείνων ἔργον, καὶ νὰ χαρίσουν τὴν ἐλευθερίαν εἰς νέους ἀλυτρώτους ἀδελφούς.

Ἀλλ' εἰς χρόνους ἔτι μᾶλλον ἀφισταμένους ἡμῶν μεταφέρει τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν αὐτὴ ἡ εἰκονικὴ παράστασις τοῦ μνημείου. Δὲν εἶνε βεβαίως τυχαία σύμπτωσις ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου τοῦ ὑπὲρ πατρίδος θνήσκοντος ἐνεσαρκώθη εἰς τὴν ἀρχαϊκὴν μορφὴν Περσομάχου ὁπλίτου, ἀλλ' εἶνε ὡραία, εὐτυχὴς ἔμπνευσις, συμβολίζουσα τὴν συνοχήν, τὴν στενὴν ἀλληλουχίαν, τὴν δι' ὅλων τῶν αἰώνων ἀδιάσπαστον ἑνότητα σκοποῦ καὶ αἰσθήματος τῆς φυλῆς. Θὰ ἔπρεπεν ἴσως ὑπερνικῶντες τὸν χρονικὸν νόμον νὰ ὀνομάσωμεν τὸ μνημεῖον τοῦτο βωμὸν λατρείας πρὸς ὅλους τοὺς νεκρούς, τοὺς ἥρωας νεκροὺς ὅσοι ἔπεσαν ἐν τῇ μέθῃ τῆς νίκης μὲ τὸ γλυκὺ ἐν τῇ ψυχῇ ὅραμα τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος καὶ πρὸς τοὺς ἀναριθμήτους, τοὺς ἀνωνύμους τοὺς ἀμάχους νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰώνων μάρτυρας τῆς πατρίδος. Εἶνε μακρὰ ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν διετρέξαμεν κατὰ σταθμοὺς ἀπέχοντας μέν, ἀλλὰ συνεχεῖς διὰ νὰ φ

παλμοὶ εὐγενεστέρας φιλοπατρίας. Εἴμεθα δὲ εὐτυχεῖς καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπιγιγνόμενοι ὅτι δυνάμεθα νὰ ἀτενίσωμεν μὲ ὀρθὸν τὸ μέτωπον πρὸς τὸν μεγαλειώδη ὄγκον τοῦ 21. Διότι ἡ εἱμαρμένη τῆς Ἑλλάδος ἐπεφύλαξε εἰς τὴν σύγχρονον ἡμῶν γενεὰν τὸν ἔνδοξον κλῆρον νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἐθνικὸν πρόγραμμα τῶν πατέρων, τὸ δι' αἵματος γραφὲν, ἐπισφραγίζουσα αὐτὸ διὰ νέων νικῶν, διὰ νέων θυσιῶν, εἰς μνήμην τῶν ὁποίων ἐγείρει σήμερον ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη τὸ ἡρῷον τοῦτο.

Παραμένουν βεβαίως ἀνέφικτα, ἀσύγκριτα τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν ἡμιθέων τοῦ 21, τῶν ὁποίων ἡ τόλμη εἶχε φθάσῃ τὸ ἔπακρον τῆς ἀνθρωπίνης ἀνδρείας, ἀλλ' ἡ θεία πρόνοια ηὐλόγησε μὲ μεγαλειτέραν δαψίλειαν τοὺς τελευταίους ἐλευθερωτικοὺς πολέμους τοῦ ἔθνους, ἀμείβουσα τοὺς ἄθλους αὐτοῦ μὲ προσκτήματα ἐθνικὰ ἀσυγκρίτως πλουσιώτερα.

Ο ΑΝΗΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

Ἡ Ἑλλὰς μετὰ τὸν ἀτυχῆ κυρίως πόλεμον τοῦ 97 ἐφαίνετο καμφθεῖσα ὑπὸ ἠθικοῦ καμάτου καὶ τὸ χειρότερον ὑπὸ δισταγμοῦ πρὸς τὰς ἰδίας αὐτῆς δυνάμεις, ἀλλ' ὡς ὑπὸ θείας ἐμπνεύσεως ἀνένηψε καὶ αὐθις ἐκ τοῦ ληθάργου, ἀνέκτησεν ἀκεραίαν τὴν πίστιν πρὸς ἑαυτήν, τὴν πίστιν τὴν σώζουσαν τοὺς λαούς, καὶ ἐκ τῶν ἐρειπίων ἀνεπήδησεν καὶ πάλιν ἠλεκτρικὸς σπινθὴρ καὶ ἐκ τῆς τέφρας ἡφαίστειον.

Καὶ ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐθελοθυσίαν ἀνῆλθεν ἡ Ἑλλὰς ἐν μέσῳ θριάμβων ὅλον τὸν ἀνήφορον τῆς δόξης καὶ παρέστη ἰσότιμος μεταξὺ τῶν μεγάλων τῆς γῆς κρατῶν, τιμωμένη οὐχὶ μετὰ φόβου, τὸν ὁποῖον γεννᾷ ἡ ὑλικὴ δύναμις, ἀλλὰ μετὰ σεβασμοῦ τὸν ὁποῖον ἐμπνέουν αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις. Διὰ τῶν πολιτικῶν θριάμβων καὶ διὰ τῶν πολεμικῶν κατορθωμάτων ὧν τὴν μνήμην ἀποθανατίζει τὸ ἡρῷον τοῦτο, λαοὶ ὁμόφυλοι ἀπ' αἰώνων δυναστευόμενοι, λαοὶ ἀδελφοὶ ἀπὸ αἰώνων κεχωρισμένοι ἠνώθησαν ἐλεύθεροι εἰς τοὺς κόλπους τῆς μεγάλης μητρὸς Ἑλλάδος εἰς ἕνα στοργικὸν ἐναγκαλισμὸν αὐτῆς, καὶ ὑπὸ τὴν θερμὴν πνοὴν τοῦ μητρικοῦ ἀσπασμοῦ ἀνέστησαν εἰς νέαν ζωὴν πολυπαθῆ καὶ πολυφίλητα τῆς Ἑλλάδος τέκνα. Ζήσαντες καὶ ἡμεῖς ἐντὸς τῶν πραγμάτων, ἔκθαμβοι ἠτενίσαμεν τὸ μεγαλεῖον τοῦ συντελεσθέντος κατὰ τὴν προγενεστέραν δεκαετίαν ἐθνικοῦ θαύματος. Ηὐτυχήσαμεν νὰ χαιρετίσωμεν τὸν ὁριστικὸν θρίαμβον τῶν ἁγίων τοῦ ἔθνους πόθων, καὶ νὰ ἴδωμεν τὴν πατρίδα συγκροτουμένην εἰς μέγα καὶ ἰσχυρὸν κράτος μὲ εὐρύτατα γεωγραφικὰ ἀλλ' εὐρύτερα ἠθικὰ ὅρια.

Βάσκανος ὅμως δαίμων ἐφθόνησε τὴν μεγάλην αὐτὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ δὲν ἀρμόζει μὲ πικρὰς ἀναμνήσεις νὰ ταράξωμεν τὸ θυμηδὲς τῆς ἑορτῆς ταύτης, ἑορτῆς ἱερῶν συγκινήσεων. Ἂς παρέλθωμεν ἐν σιγῇ μὲ ἕνα μύχιον στεναγμὸν ὀδύνης τὴν χρονικὴν περίοδον τὴν τόσον βραχεῖαν ἀλλὰ τόσον μεγάλην συμφορὰν περικλείουσαν. Ἦτο καὶ τοῦτο μία σκληρὰ δοκιμασία ἐκ τῶν πεπρωμένων τοῦ ἔθνους, δοκιμασία, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάμνησις θὰ φέρῃ πάντοτε δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν ἀναλαμπὴν ἀπολεσθέντος παραδείσου.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΝ

Ἀλλ' ἀγαθῇ τύχῃ καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ἐθνικὴν περιπέτειαν παραμένει πάντοτε μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ Ἑλλὰς μὲ ὅλην τὴν δύναμιν καί τὴν θέλησιν νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ πρόσω πρὸς μίαν νέαν ἀκμὴν καὶ ἀναγέννησιν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι συνεπτύχθησαν τὰ ἐθνολογικὰ ἡμῶν ὅρια, ἀλλ' ἐντὸς τῶν στενωτέρων τούτων ὁρίων ἐπυκνώθη σύμπας σχεδὸν ὁ ἑλληνισμὸς ἐλεύθερος εἰς μίαν συμπαγῆ, ἀδιαίρετον ὁμάδα. Διὰ τῆς συγχωνεύσεως δὲ τῶν ποικίλων ἰδιοφυιῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ εἰς μίαν ζωντανὴν ἑνότητα οἵαν εἰς μάτην ὠνειρεύθησαν αἰώνων γενεαί, συντελέσθη μία θαυμασία κράσις τῆς πολυσυνθέτου ἑλληνικῆς ψυχῆς προσθέτουσα νέα νεῦρα εἰς τοὺς βραχίονας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνισχύουσα τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν αὐτῆς εὐρωστίαν. Καὶ ἀνοίγονται πρὸ ἡμῶν τώρα ὁρίζοντες νέων ἀγώνων, δυσχερῶν ἐξ ἴσου καὶ εὐγενῶν, ἀγώνων εἰρηνικῶν.

Πρὸς τὴν νέαν αὐτῆς ζωήν, πλουτιζομένην μὲ σκοποὺς καὶ ἰδανικὰ νέα, βαδίζει σήμερον ἡ Ἑλλάς, φιλοδοξοῦσα νίκας εἰρηνικῆς προόδου καὶ θριάμβους πνευματικούς. Ἀναλαμβάνουσα δὲ τὴν μεγάλην ἱστορικὴν αὐτῆς ἀποστολὴν ὡς ζῶσα δύναμις καὶ δημιουργία προόδου καὶ πολιτισμοῦ, δὲν θὰ λησμονήσῃ ἡ Ἑλλὰς ὅτι τὸ ἔμβλημα τῆς ἀριστοκρατικῆς εὐγενείας τῆς φυλῆς ἦτο ἀνέκαθεν «αἰὲν ἀριστεύειν». Καὶ θὰ φθάσῃ ἀσφαλῶς πρὸς τὸ τέρμα τῶν νέων αὐτῆς ἰδανικῶν. Μᾶς ἐγγυᾶται τοῦτο ἡ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἄθικτος, ἡ ἀγήρως τῆς φυλῆς ζωτικότης. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν νέαν αὐτὴν περίοδον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἡρωϊκοῦ παρελθόντος δὲν θὰ ἀποτελῇ μόνον πηγὴν ἀστείρευτον τῶν ἱερωτέρων συγκινήσεων ἀλλὰ καὶ ζωοποιὸν δύναμιν καὶ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον. Ἡ φωνὴ τῶν νεκρῶν ἡ ἄρρητος φωνὴ τὴν ὁποίαν ἀναπέμπουν ὅλοι οἱ ἔνδοξοι τάφοι, θὰ μᾶς ἐμπνέῃ πάντοτε

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Τὰ ὁλικὰ διὰ τὸ τηλέφωνον Διακοφτίου τὰ ὁποῖα ἦσαν εἶχον μέχρι τοῦδε μεταφερθῇ λόγῳ ἀπασχολήσεων τοῦ βενζινοπλοίου τοῦ κ. Μαζαράκη εἰς ἄλλους πλόας, μεταφέρονται ἤδη διὰ τοῦ ἐν λόγῳ πλοίου εἰς τὸ Διακόφτι. Ἀπαρτίζονται δὲ ἀπὸ 120 στύλους τῶν 5,5 μέτρων, 150 μονωτῆρας Β 2, 150 ὑποστηρίγματα, καὶ δέκα χιλιάδας μέτρα σύρματος τῶν 2χμ. Συγχρόνως εἰδοποιήθη καὶ τὸ σχετικὸν συνεργεῖον Σπάρτης διὰ τὴν ταχυτέραν τοῦ τηλεφώνου ἐγκατάστασιν.

ΑΓΩΝΕΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

Κατὰ τὰς ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας, εἰς τοὺς μεταξὺ τῶν Πανεπιστημίων Νέας Ὑόρκης καὶ Γέϊλ τελεσθέντας ἀγῶνας τὴν 27ην παρελθόντος μηνός, διέπρεψεν ὁ νέος κ. Ἰωάννης Φατσέας, υἱὸς τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐγκρίτου συμπολίτου μας κ. Στεφάνου Φατσέα, ὅστις καὶ εἰς τὰ πέντε ἀγωνίσματα εἰς τὰ ὁποῖα μετέσχεν ἐνίκησε καὶ ἔλαβεν ἰσάριθμα βραβεῖα. Ὁ νέος αὐτός, τέως μαθητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑλληνοαμερικανικοῦ κολλεγίου εἰς τὸ ὁποῖον πάντοτε διεκρίνετο διὰ τὴν ἀθλητικήν του ἐπίδοσιν, εἶναι ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων διότι αἱ ὡραῖαι νῖκαι του ἀντανακλοῦν καὶ εἰς τὸ κυθηραϊκὸν ἐν Ἀμερικῇ στοιχεῖον.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Ὁμὰς φιλελευθέρων ἐν Πειραιεῖ συμπολιτῶν ἀνέλαβεν, ὡς πληροφορούμεθα, τὴν ἵδρυσιν «Συνδέσμου Κυθηρίων Φιλελευθέρων» πιστεύουσα, ὅτι διὰ τούτου θέλει ἐξυπηρετήσει ὄχι μόνον τὰς ἀρχὰς τῶν Φιλελευθέρων ἀλλὰ καὶ τὴν νῆσον μας

τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὴν αὐτοθυσίαν καὶ θὰ διδάσκῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει δύναμις ἰσχυροτέρα τῆς ἰδέας καὶ ἰδανικὸν ὑπέρτερον τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα».

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Ὡμίλησεν ἀκολούθως ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας κ. Παρασκευόπουλος ἐξάρας τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν, «ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων διῆλθεν ὅλην τὴν ζωήν του». Ἐξύμνησε τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου, τὴν ἀφοσίωσίν του, τὴν μεγαλοψυχίαν του καὶ ἐτόνισεν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ λεχθῇ καὶ νὰ ἀκουσθῇ καὶ πέραν τῶν συνόρων τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ὅτι ὁ Ἕλλην στρατιώτης συνέβαλε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μεγάλην νίκην τῶν συμμάχων.

—Ἐξυμνοῦντες, τώρα, εἶπε, καὶ πάντοτε τὴν ἀπαράμιλλον ἀνδρείαν σας καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα λατρείαν σας, Ἕλληνες ἀφανεῖς καὶ ἔνδοξοι στρατιῶται, κλίνομεν τὸ γόνυ εὐλαβῶς ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ τάφου τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου μετ' εὐγωμοσύνης ἡ πατρὶς καταθέτει τὸν ἀμάραντον ἐκ δάφνης στέφανον».

ΟΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ

Ἐπηκολούθησεν ἀμέσως ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων.

Πρῶτος κατέθεσε βαρὺν στέφανον ὁ στρατηγὸς κ. Τσιρσούλης ἐκ μέρους τοῦ κ. προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἔπειτα ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κ. Σοφούλης ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς, ὁ κ. Παρασκευόπουλος ἐκ μέρους τῆς Γερουσίας, ὁ κ. Κατεχάκης ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὁ κ. Ἀργυρόπουλος ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ὁ κ. Ζάννας ἐκ μέρους τῆς ἀεροπορίας, καὶ ὁ κ. Μερκούρης ἐκ μέρους τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

Ἐπηκολούθησεν ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων τῶν ξένων πρεσβειῶν ἐξ ὀνόματος τῶν οἰκείων στρατῶν, οἱ δὲ στέφανοι κατετίθεντο ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀκολούθων ἢ τῶν συμβούλων τῶν πρεσβειῶν οἱ ὁποῖοι κατόπιν ἵσταντο εἰς ὀλιγόλεπτον στάσιν προσοχῆς πρὸ τοῦ μνημείου. Στέφανον δάφνης κατέθεσεν ἐπίσης καὶ ὁ Τοῦρκος στρατιωτικὸς ἀκόλουθος ἐκ μέρους τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Οἱ Γάλλοι πολεμισταὶ κατέθεσαν πλάκα μαρμαρίνην μὲ χάλκινον κλῶνον δάφνης, ὁ Γιουγκοσλαῦος στρατιωτικὸς ἀκόλουθος ὡραιότατον στέφανον ἐκ φυσικῆς δάφνης, οἱ Ἰταλοὶ παλαιοὶ πολεμισταὶ καὶ ἡ ἀγγλικὴ ἀποστολή. Κατετέθησαν ἐπίσης στέφανοι ἐκ μέρους τῆς ἀμερικανικῆς λεγεῶνος, τῆς ἐθνικῆς μικρασιατικῆς νεολαίας, τῆς ἑνώσεως παλαιῶν πολεμιστῶν Ἑλλάδος, τῆς ἐθνικῆς ἑνώσεως Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν ὁ «Ὑψηλάντης», τῆς γενικῆς ἑνώσεως ἀναπήρων πολέμου Ἀττικῆς, τῆς ἐθνικῆς ὀργανώσεως ἐφέδρων Πειραιῶς, τῆς ἐθνικῆς ἑνώσεως «Ἑλλάς», τῆς ἐθνικῆς ὀργανώσεως ὑπαξιωματικῶν πολεμιστῶν, τῆς ὀργανώσεως ἀλυτρώτων Ἑλλήνων—Δωδεκανήσου, Ἠπείρου Κύπρου—τῆς ἐθνικῆς ὀργανώσεως ἐφέδρων Ἑλλάδος, τοῦ σώματος τῶν Ἑλλήνων πρωσικῶν, τῆς πανελληνίου ἑνώσεως ἐφέδρων ὁπλιτῶν, τοῦ πανσαμιακοῦ συνδέσμου ὁ «Πυθαγόρας», τοῦ ἑλληνικοῦ ἐσπεραντικοῦ συλλόγου, τῆς ἐθνικιστικῆς ὀργανώσεως, τῆς ἠλεκτρικῆς ἑταιρείας μεταφορῶν, τῆς δωρικῆς ἀδελφότητος, τοῦ συλλόγου ἀνθοπωλῶν, τῆς ἑνώσεως Ἀρμενίων Ἑλλήνων πολεμιστῶν.

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Οἱ ἐπίσημοι ἔλαβον ἀκολούθως θέσεις εἰς τὸ πεζοδρόμιον τῆς Λεωφόρου Ἀμαλίας καὶ παρηκολούθησαν τὴν παρέλασιν τῆς φρουρᾶς, τῶν προσκόπων, τῶν μαθητῶν καὶ τῶν ὀργανώσεων.

Τὸ σύνταγμα τηλεγραφητῶν, διερχόμενον πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου, ἐξαπέλυσεν ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς κλωβοὺς ταχυδρομικὰς περιστεράς, αἱ ὁποῖαι, ἀφοῦ διέγραψαν, ἄνωθεν τοῦ μνημείου κύκλους τινάς, προσηνατολίσθησαν καὶ ἐτράπησαν τέλος πρὸς τοὺς εἰς τὸ Ρούφ στρατῶνας τοῦ συντάγματος.

Τὸ πλῆθη μετὰ τὴν παρέλασιν κατέκλυσαν τὸν πρὸ τοῦ μνημείου χῶρον, ἐξετάζοντα μετὰ περιεργείας τὸν ἀνάγλυφον ἀρχαῖον ὁπλίτην καὶ τοὺς σωροὺς τῶν κατατεθέντων πρὸ τοῦ εἰκονικοῦ κενοταφίου στεφάνων.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Εἰς τὰς μετὰ δεκαήμερον ἐκλογὰς διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Δημάρχου Πειραιῶς τὸ κυθηραϊκὸν στοιχεῖον, φιλελεύθερον κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος, θὰ ὑποστηρίξῃ ἐκθύμως, ὡς γνωρίζομεν, τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Ἀθανασ. Μιαούλη βουλευτοῦ Ὕδρας. Ὁ διακεκριμένος ναύαρχος τὸν ὁποῖον μὲ τόσην ἀγάπην περιβάλλει ὁ λαὸς τοῦ Πειραιῶς διὰ τὰς ἠθικάς ἀρετάς του καὶ τὰ σπάνια ἀληθῶς προσόντα του, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἦτο ὁ ἐνδεδειγμένος διὰ τὸ ὄφιωμα τοῦ Δημοτικοῦ τοῦ Πειραιῶς Ἄρχοντος.

Αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ Πειραϊκοῦ λαοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ πρυσφυγικοῦ κόσμου πρὸς τὸν λαοφιλῆ ὑποψήφιον δήμαρχον, μαρτυροῦν ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Μιαούλη εἶναι ἀσφαλεστάτη.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Αἱ κοινότητες τοῦ μέσα Δήμου ἀπέστειλαν ἀναφορὰν εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν κατάστασιν τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Καψαλίου—Ἁγίας Πελαγίας. Εἰς τὴν ἀναφορὰν λέγουν ὅτι ἡ ὁδὸς ἔχει νὰ ἐπισκευασθῇ ἀπὸ τοῦ 1922, καὶ μόνον ἓν τμῆμα αὐτῆς πρὸς τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν ἐπεσκευάσθη τὸ 1929. Τονίζουν ἐπίσης ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ὁδοῦ ὀφείλεται «***εἰς συστηματικὴν ἀδράνειαν τοῦ Νομομηχανικοῦ Λακωνίας***» καὶ ἐν τέλει ζητοῦν ὅπως ἡ νῆσος μας ὑπαχθῇ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἀττικοβοιωτίας, διὰ τὴν καλλιτέραν αὐτῆς ἐξυπηρέτησιν.

Η ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΤΩΝ

Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς 20ῆς μέχρι τῆς 22ας λήξαντος μηνὸς ἀθρόοι προσῆλθον εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις 34ον Σύνταγμα οἱ κληρωτοὶ τῆς νήσου μας πρὸς κατάταξιν. Ἐξ αὐτῶν οἱ μᾶλλον ἐγγράμματοι ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸν λόχον ἐκπαιδεύσεως διὰ νὰ γίνουν βαθμοφόροι, οἱ δὲ ἕτεροι κατενεμήθησαν εἰς τοὺς διαφόρους λόχους. Πάντες δὲ εἶνε εὐχαριστημένοι διότι εὑρίσκουν εἰς τὰς Ἀθήνας ὅλας τὰς εὐκολίας των, καὶ κινοῦνται μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μας καὶ τῶν ἐγκατεστημένων συγγενῶν των.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΑΝΩΔΟΤΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑΝ ΕΙΣ ΘΕΣΙΝ ΠΟΡΤΑΛΑΜΙΟΥ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν ἐρανοδοτῶν διὰ τὴν κατασκευὴν γεφύρας ἐν τῇ νήσῳ μας καὶ εἰς τὴν θέσιν Πορταλαμίου, μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ἀποσταλέντα ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ὑπολόγου καὶ διαχειριστοῦ κ. Μιχαὴλ Ἀντ. Πρωτοψάλτη.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΔΩΡΗΤΩΝ

1	Μιχαὴλ Ἀντ. Πρωτοψάλτης	Λ. Ἀγγλ.	2
2	Σπυρίδων Ἀντ. Πρωτοψάλτης	» »	2
3	Γεώργιος Ἰωάν. Πρωτοψάλτης	» »	2
4	Νικόλαος Δημ. Πρωτοψάλτης	» »	2
5	Δημήτριος Δημητρέλλος	» »	2
6	Παναγιώτης Ἀντ. Πρωτοψάλτης	» »	1
7	Ἰωάννης Παν. Πρωτοψάλτης	» »	1
8	Ἀθανάσιος Δημ. Πρωτοψάλτης	» »	1
9	Δημήτριος Παν. Πρωτοψάλτης	» »	1
10	Ἀθανάσιος Βασ. Πρωτοψάλτης	» »	1
11	Δημήτριος Καστρίσιος	» »	1
12	Θεόδωρος Κρίθαρης	» »	1
		Ἦτοι λίρας Ἀγγλίας	17
13	Κωνσταντῖνος Δημητρέλλος	σελλίνια	10
14	Δημήτριος Βρετ. Χανιώτης	»	10
15	Ἐμμανουὴλ Κουκουμᾶς	»	10
16	Ἀθανάσιος Φριλίγκος	»	10
17	Γεώργιος Ἐμμαν. Κανιήλας	»	10
18	Ἰωάννης Ν. Σάμιος	»	10
19	Ἀναστάσιος Ν. Σάμιος	»	10
20	Κοσμᾶς Θ. Σάμιος	»	10
21	Δημήτριος Κ. Πρινέας	»	10
22	Θεόδωρος Παν. Μανωλαρᾶς	»	10
23	Ἀγάπη Χαραλ. Σαμίου	»	10
24	Ἐμμανουὴλ Γ. Φριλίγκος	»	5
22	Παναγιώτης Μπλαβέρης	»	5
26	Παναγιώτης Λώλης	»	5
27	Πελοπίδα, Νοταρᾶς	»	5
		Ἦτοι σελλίνια	125

Ἡ λίρας 6 καὶ 6 σελλίνια αἵτινες μετὰ τῶν ὡς ἄνω 17 λιρῶν ἀπαιτοῦν σύνολον λιρ. 23.6.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ

ΕΣΟΔΑ

Ἐξ ἐράνου Αὐστραλίας λίραι 23 καὶ 6 σελλίνια πρὸς 375 δραχμ. ἑκάστη δραχμ. 8.745.

ΕΞΟΔΑ

Εἰς Δαμιανὸν Φυρὸν δι' ἄσβεστον ὁκάδας 1500Χ0,70	Δρ.	1.050
Εἰς Γεώργιον Φριλίγκον δι' ἄσβεστον ὁκάδας 754Χ0 70	»	528
Διὰ 40 ποριὰ πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον	»	200
Διὰ δύο σακκιὰ τσιμέντο	»	150
Δι' ἀγοράν διαφόρων ἐργαλείων	»	350
Πρὸς ἀγοράν πυρίτιδος, φυτιλίου κλπ.	»	100
Δι' ἀγοράν κοφίνων	»	30
Δι' ἓξ τενεκέδες νεροῦ πρὸς 8 δρ.	»	48
Διὰ κτιστικὰ κυβικῶν μέτρων 90Χ75	»	6.750
Δι' ἡμερομίσθια 78Χ60 δρ.	»	4.680
Δι' ἡμερομίσθια 8Χ70 δρ.	»	560
Δι' ἡμερομίσθια 8Χ50 δρ.	»	400
Σύνολον ἐξόδων δραχμ.		14.846

Ἀνακεφαλαίωσις: Ἔσοδα Δραχ. 8.745; Ἔξοδα » 14.846; Ἔλλειμμα Δρ. 6.101

Τὸ προκῦψαν ὡς ἄνω ἔλλειμμα ἐκ τῆς ὁλικῆς δαπάνης πρὸς κατασκευὴν τῆς γεφύρας ἐκ δραχμῶν 6.101 κατέβαλον ἐξ ἰδίων μου χρημάτων.

Μυτάτα 23 Φεβρουαρίου 1932

Ὁ Ὑπόλογος διαχειριστὴς
Μιχαὴλ Ἀντ. Πρωτοψάλτης

ΤΙ ΕΠΛΗΡΩΣΕ ΤΟ ΕΤΟΣ 1931 ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΚ. ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Εἶνε λίαν ἐνδιαφέρων ὁ κατωτέρω πίναξ τῶν κατ' ἐπαρχίας πληρωθεισῶν κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἀποζημιώσεων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν εἰς τοὺς γεωργοὺς διὰ τὴν ζημίαν τῶν προϊόντων ἐκ τῆς χαλάζης καὶ τῶν παγετῶν.

Ἂς μελετήσουν ἐπισταμένως τὸν πίνακα αὐτὸν καὶ οἱ γεωργοὶ τῆς νήσου μας διὰ νὰ βεβαιωθοῦν, ὅτι μὲ τὸ εὐτελέστατον ποσὸν τοῦ ἀσφαλίστρου ἐξασφαλίζουν θετικῶς κατὰ πάσης ἐνδεχομένης καταστροφῆς τὰ προϊόντα των:

ΤΑΜΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Πληρωθεῖσαι ἀποζημιώσεις διὰ ζημίας χαλάζης κατ' ἐπαρχίας. Ἔτος 1931.

Ἐπαρχίαι	*Δραχμαί*
Κομοτινῆς	1.319.537.10
Δριμάς	850.415.80
Ξάνθης	803.000.95
Θεσσαλονίκης	428 499.20
Καρδίτσης	396.589.50
Βόλου	349.840.05
Ἄρτης	345.163.90
Χίου	317.202.40
Μεσολογγίου	314.292.10
Καβάλλας	283.488.10
Τριχωνίδος	270.140.60
Ἰωαννίνων	191.920.65
Γιαννιτσῶν	135.397.35
Κιλκίς	131.689.75
Ὀλυμπίας	119.294.55
Χαλκιδικῆς	108.325.55
Λαρίσσης	93.426.00
Τρικκάλων	78.240.10
Σερρῶν	63.114.70
Μαντινείας	59.703.60
Κοζάνης	52.056.30
Ἀττικῆς	48.600.00
Τυρνάβου	48.344.15
Λακεδαίμονος	34.932.60
Γορτυνίας	31 064.45
Φαρσάλων	26.194.00
Γρεβενῶν	18.643.90
Γουμενίτσης	16.214.00
Νιγρίτης	15.147.50
Καστορίας	13.025.50
Πρεβέζης	12.164.50
Καλαμῶν	10.754.40
Κρανιᾶς	10.525.00
Φλωρίνης	6.372.00
Σουφλίου	5.930.00
Λεβαδείας	4.921.50
Ἀλεξανδρουπόλεως	3.400.00
Μεγαλουπόλεως	3.115.90
Ἡρακλείου	2.700.00
Ἐλασσῶνος	2.410.50
Ναυπακτίας	1.420.00
Θηβῶν	840.00
Σύνολον δραχμαί	7.028.056.25

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ποσῶν, τὸ Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν ἐπλήρωσε κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος δραχμὰς 4.037.953.60 δι' ἀποζημιώσεις ἀπὸ παγετῶν. Ἦτοι κατέβαλλεν ἀποζημιώσεις ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1931 δραχμὰς ἐν ὅλῳ 11.066.009,85 ποσὸν ἀληθῶς σημαντικώτατον καὶ εὐεργετικώτατον διὰ τὰς παγετοπλήκτους καὶ χαλαζοπλήκτους περιφερείας. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ἐπλήρωσεν καὶ ἕτερα δώδεκα ἑκατομμύρια δραχμὰς εἰς τοὺς συνοπαραγωγοὺς διὰ ζημίας τοῦ προϊόντος των.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΚΑΡΑΒΑ

Ὁ μηχανικὸς τοῦ Ταμείου ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας τοῦ νομοῦ μας κ. Βέττας ἐκτελῶν προηγουμένην ὑπόσχεσίν του πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Καραβᾶ, μετέβη εἰς τὴν κοινότητά των καὶ ἐχάραξε τὴν ὁδὸν περὶ τῆς ὁποίας τόσον ἔχει ἐκδηλωθῇ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κατοίκων. Ὁ κ. Βέττας ἐπεσκέφθη καὶ τὴν Χώραν πρὸς ἀποπεράτωσιν ὑπολειφθείσης ἐκεῖ ὁδικῆς ἐργασίας.

ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Εἰς τ' Ἀρωνιάδικα καὶ εἰς τὴν νεόδμητον καὶ εὐρύχωρον αἴθουσαν τοῦ κ. Παν. Δ. Ἀρώνη, ἐδόθη τὸ ἑσπέρας τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς χορὸς ὑπὲρ τοῦ σχολικοῦ ταμείου τοῦ ἐκεῖ σχολείου στεφθεὶς ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. διδασκάλου καὶ τῆς σχολικῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς τὸν χορὸν παρέστησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ νέοι τῶν χωρίων Μυτάτων, Φριλιγκιανίκων, Καστρισιανίκων καὶ Ἀλοϊζιανίκων. Αἱ ὑπὲρ τοῦ σχολικοῦ ταμείου εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς 1540δραχμάς.

ΤΟ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Εἰς τὴν Βουλὴν κατετέθη πρότασις νόμου ἐκ μέρους τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ τινων φιλελευθέρων βουλευτῶν περὶ καθιερώσεως τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Ἡ Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Ἐσωτερικῶν τ